

Το «ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ X 33» είναι μία πρόταση απομάκρυνσης από το οικείο καθημερινό περιβάλλον και εκούσιας απομόνωσης, για μικρό χρονικό διάστημα, με τη δυνατότητα επανάληψης.

Η ονομασία είναι βασισμένη στην αρχή του αναχωρητισμού¹, με μία ευρύτερη έννοια, αποδεσμευμένη από τον θρησκευτικό χαρακτήρα που της αποδίδεται σήμερα². Το πρόγραμμα στηρίζεται στην «αναχώρηση» του ατόμου από το «έξω», με ό,τι αυτό αντιπροσωπεύει για τον καθένα, και χωρίς καμία αναφορά σε θρησκευτικές πεποιθήσεις και επιλογές.

Η πρόταση περιλαμβάνει τη μελέτη ενός συγκροτήματος «αναχώρησης» και ποιο συγκεκριμένα τον σχεδιασμό:

_ 33 μονάδων [«μονάδες αναχώρησης»], κατάλληλα διαμορφωμένων έτσι ώστε να καλύπτουν τις απαραίτητες ανάγκες μιας διαμονής, και να παρέχουν την πλήρη απομόνωση του κάθε επισκέπτη [«αναχωρητή»] από τους γύρω του, διατηρώντας και τη δυνατότητα κάποιου βαθμού επικοινωνίας όποτε αυτός το κρίνει απαραίτητο.

¹ _αναχωρητισμός: η τάση προς τον τρόπο ζωής του αναχωρητή ή, γενικότερα, η απομάκρυνση από την κοινωνική ζωή και δράση.

_ αναχωρητής: αυτός που για λόγους θρησκευτικούς ζει μακριά από την κοινωνία, ο ερημίτης.

[Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, www.greek-language.gr]

² Ο Αγουρίδης γράφει σχετικά με τις έννοιες της «αναχώρησης» και του «αναχωρείν»: «Αρχικά ο όρος είχε πολιτική σημασία, μετά το τέλος της Δημοκρατίας στη Ρώμη. Πολλοί ευαίσθητοι και εύποροι Ρωμαίοι πολίτες, με ενδιαφέρον για τα κοινά, λόγω της κρατούσας φαυλότητας, «ανεχώρουν», έφτιαχναν δηλαδή ένα κτήμα στην εξοχή μακριά από τα πολιτικά κέντρα και εκεί ζούσαν με τις οικογένειές τους και τους δούλους των, μη αναμειγνυόμενοι στα κοινά. Έτσι οι όροι «αναχωρείν» και «αναχώρηση» είχαν αρχικά πολιτική σημασία κι εκδήλωναν την απέχθεια προς την ασκούμενη κρατική πολιτική». [Αγουρίδης, Μοναχισμός, σελ.27]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 10352/1

Ημερ. Εισ.: 02-03-2012

Δωρεά: Συγγραφέας

Ταξιθετικός Κωδικός: Δ

728.3

ΛΥΡ

_ των κοινόχρηστων χώρων που τις πλαισιώνουν, όπου, εκτός των άλλων, τοποθετείται μία βιβλιοθήκη, καθώς και δύο καλλιεργήσιμες εκτάσεις, που χρησιμοποιούνται για την προμήθεια υλικών, για τις ανάγκες του συγκροτήματος.

_ ενός κανονισμού λειτουργίας, απαραίτητου για την οργάνωση υποχρεώσεων και δικαιωμάτων των αναχωρητών, και την ενίσχυση του απομονωτικού χαρακτήρα των μονάδων.

Δεν υπάρχει συγκεκριμένη τοπογραφική επιλογή για την εγκατάσταση του συγκροτήματος, αλλά προτείνεται ένας γενικός άξονας σύμφωνα με τον οποίο είναι αναγκαία η εύρεση περιοχής που να καλύπτει μία ανοιχτή έκταση [επίπεδη κατά το δυνατόν] τουλάχιστον 125X115 μ., με έδαφος πρόσφορο για καλλιέργειες, και η προτίμηση σε ήδη διαμορφωμένες αγροτικές εκτάσεις, που να είναι σε κάποια [μικρή έστω] απόσταση από κεντρικούς δρόμους [εντελώς ενδεικτικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε περιοχές στα πλαϊνά της Εθνικής οδού Αθηνών-Λαμίας, καλλιεργήσιμες, οι οποίες εκτείνονται σε βάθος και απομακρύνονται από τον βασικό άξονα κίνησης].

Ο Samuel Beckett το 1946 αρχίζει να γράφει στα Γαλλικά και υιοθετεί μία πολύ συγκεκριμένη μορφή γραφής στα πεζογραφήματά του, χρησιμοποιώντας αφηγήσεις σε πρώτο πρόσωπο. Έχουμε ένα σύνολο κειμένων όπου η κεντρική ιδέα είναι λίγο πολύ πάντα γύρω από έναν κοινό άξονα. Ένας ήρωας/αφηγητής ο οποίος είτε με το να περιπλανιέται ο ίδιος αδιάκοπα, είτε με το να διηγείται ιστορίες άλλων, μοιάζει συνεχώς να αναζητά ένα κατάλληλο για αυτόν καταφύγιο¹. Ένα ασφαλές μέρος στο οποίο να απομονωθεί και να απαλλαγεί από την κοινωνία. Πολλές φορές τον βλέπουμε να διώχνεται [ενίοτε βίαια] από χώρους που κατοικούσε και να βρίσκεται έτσι αντιμέτωπος με μία πόλη που, ακόμα και όταν πρόκειται για την πόλη του, μοιάζει άγνωστη και εχθρική. «Έκταση υπερβολικά μεγάλη, έκταση βάνουση γι' αυτόν που πάσχει από αγοραφοβία της πόλης, που βλέπει στους άλλους τον πολλαπλασιασμό της δυσφορίας του, που εύχεται ένα χώρο στα μέτρα του ως μοναχικού», θα γράψει ο Ζανβιέ². Ενώ ο Doherty αναφέρει πως αυτό που ψάχνει ο ήρωας του Beckett είναι «να βρει τον ιδανικό συνδυασμό απομόνωσης, αυτάρκειας, απάρνησης αναγκών και επιθυμιών, ένα κλειστό ασφαλές μέρος και θάνατο»³.

Η έντονη επιθυμία που έχει ο ήρωας του Beckett να κρυφτεί κάπου, γίνεται ακόμη πιο εμφανής αν παρατηρήσουμε πως συχνά η διαμονή του γίνεται μέσα σε έναν κλειστό χώρο που βρίσκεται μέσα σε έναν άλλο κλειστό χώρο. Στο πεζογράφημα «Ο διωγμένος»,

¹ Έχουν γίνει πολύ συχνά αναφορές από διάφορους μελετητές των κειμένων του Beckett, στη διαδικασία της γέννησης ως στιγμής διωγμού από το πρώτο καταφύγιο και στο συσχετισμό της αναζήτησης καταφυγίου με την επιθυμία επιστροφής στη μήτρα [Mayoux, Samuel Beckett], [Federman, Journey to chaos], [Fletcher, The novels of Samuel Beckett], κ.α. Ο Baker μάλιστα το γενικεύει λέγοντας πως η γοητεία που ασκούν στον άνθρωπο σπηλιές, κοιλώματα και άλλοι όμοιοι χώροι, συνδέονται με αυτή την επιθυμία [Baker, Beckett and the mythology of psychoanalysis, σελ.68]

² Ζανβιέ, Μπέκετ, σελ.150

³ Doherty, Samuel Beckett, σελ.133

ο αφηγητής ενώ βρίσκεται ήδη στον εσωτερικό προστατευμένο χώρο ενός στάβλου⁴ [ο οποίος είναι μέσα σε μία αυλή] αποφασίζει να μπει και μέσα στην καμπίνα μιας άμαξας που είναι εκεί⁵. Στο κείμενο «Ο Ερημωτής», τα σαρκία, ενώ βρίσκονται κλεισμένα μέσα σε ένα κυλινδρικό κτίσμα, μπαίνουν συνεχώς σε εσοχές και λαγούμια που υπάρχουν στο τοίχωμά του. Ο ήρωας της ιστορίας «Το τέλος», μετατρέπεται σε τελευταία κατοικία του μία βάρκα⁶, η οποία είναι μέσα σε μία παράγκα, η οποία με τη σειρά της είναι μέσα σε μία εγκαταλελειμμένη περιτοιχισμένη έκταση. «Δεν ξέρω πόσο έμεινα εκεί. Ήμουν πολύ αναπαυτικά στη φωλίτσα μου, οφείλω να το πω», «τόσο αυτάρκης βαθιά εκεί κάτω που βρισκόμουν»⁷. Αντίστοιχα και ο Μακμάν –ένας από τους χαρακτήρες στο πεζογράφημα «Ο Μαλόν πεθαίνει»- θα βρεθεί τελικά σε ένα δωμάτιο, μέσα σε ένα άσυλο, που και αυτό είναι τοποθετημένο στην κορυφή ενός υψώματος, κυκλωμένο περιμετρικά από ψηλό μαντρότοιχο.

Στο «Πρώτη αγάπη», ο αφηγητής βρίσκει προσωρινό καταφύγιο για τις νύχτες του, σε ένα παγκάκι. Ακόμα και εδώ που πρόκειται για ένα κοινόχρηστο ουσιαστικά αντικείμενο, ο ήρωας του Beckett έχει φροντίσει να μην «απειλείται» από άλλους, καθώς το παγκάκι του έχει μπροστά του ένα κανάλι, πίσω του ένα λοφάκι από πετρωμένο χώμα και σκουπίδια, και στα πλαϊνά του δύο μεγάλα δέντρα. Ο ήρωας νιώθει έτσι προστατευμένος, καθώς όπως λέει «οι πιθανότητες αιφνιδιασμού ήταν μικρές»⁸. Όταν στη συνέχεια θα γνωρίσει την Άννα η οποία, όπως χαρακτηριστικά

⁴ και χωρίς κανένα φόβο, αφού βρίσκεται εκεί με την άδεια του ιδιοκτήτη

⁵ Δίνεται μάλιστα έμφαση σε αυτή τη διαμόρφωση, όταν ο ίδιος αναφέρει πως από το παράθυρο της άμαξας, έβλεπε το παράθυρο του στάβλου [Baker, Beckett and the mythology of psychoanalysis, σελ.81]

⁶ αφιερώνει ένα μεγάλο μέρος της αφήγησής του στη λεπτομερή περιγραφή αυτής της βάρκας. Είναι περήφανος για τις μετατροπές που έκανε ο ίδιος στην κατασκευή της. Τα ποντίκια δυσκολεύονται να τον φτάσουν λόγω του κοίλου της, ενώ το καπάκι που έφτιαξε από σκόρπιες σανίδες –εξοπλισμένο και με όλα τα απαραίτητα χερούλια φυσικά- τον κρατούσε απόλυτα προστατευμένο

⁷ Μπέκετ, Πρόζες 1945-1980 σελ.118,119

⁸ ό.π., σελ.31

αναφέρει ο Baker, τον «δελεάζει» με ένα δωμάτιο⁹, θα την ακολουθήσει, αλλά θα φροντίζει να μετακινήσει αμέσως όλα τα έπιπλα του δωματίου που του προσφέρθηκε και θα τα στοιβάξει στην πόρτα, αποκλείοντας έτσι στον οποιοδήποτε άλλο την είσοδο στο δωμάτιο και στον εαυτό του την έξοδο από αυτό. Κρατάει μέσα μόνο τον καναπέ, τον οποίο και τοποθετεί στο βάθος, στραμμένο προς τον τοίχο, κολλητά, καθώς δεν μπορεί να υποφέρει το φως που μπαίνει από το μοναδικό παράθυρο. Έπειτα σκαρφαλώνει εκεί σαν να μπαίνει σε φέρετρο¹⁰. «Προσπαθήστε τώρα να με πετάξετε έξω» λέει, ικανοποιημένος που βρίσκεται πια «επιτέλους μόνος, επιτέλους στο σκοτάδι»¹¹.

Ο Μολλού, στο ομώνυμο πεζογράφημα του Beckett, κατά την περιπλάνησή του¹², ξαπλώνει σε ένα χαντάκι και περνάει μέσα εκεί μία νύχτα ή ίσως και περισσότερες. «Θα 'μουν πανευτυχής να χανόμωνα μέσα του, βουλιάζοντας όλο και βαθύτερα με τη βοήθεια των βροχών. Θα ξαναπέσω οπωσδήποτε μια μέρα σ' αυτό ή σε κάποια παρόμοια λούμπα»¹³. Κατά τον Fletcher, η μοίρα του Μολλού, είναι η απομόνωση και η μοναξιά¹⁴.

Θα γνωρίσει τη Λους και θα περάσει ένα μεγάλο διάστημα στο σπίτι της. «Βαρέθηκα πια να είμαι έξω, κυκλωμένος, ορατός»¹⁵. Κοιμάται σε διάφορα σημεία του σπιτιού [άλλοτε μέσα, άλλοτε έξω] και περνάει τις περισσότερες ώρες του στον κήπο, που είναι περιφραγμένος από έναν ψηλό μαντρότοιχο. Θα μείνει εκεί αρκετό καιρό και όταν πια φύγει, θα περιπλανηθεί και πάλι για να καταλήξει τελικά στη θάλασσα όπου θα βρει προστασία σε μια σπηλιά. «Ένιωθα αρκετά προφυλαγμένος, από τα στοιχεία της φύσης και από τους ανθρώπους»¹⁶, θα πει, φανερώνοντας για μία ακόμη φορά την ανάγκη των μπεκετικών ηρώων για απομόνωση.

⁹ Baker, Beckett and the mythology of psychoanalysis, σελ.94

¹⁰ Federman, Journey to chaos, σελ.178

¹¹ Μπέκετ, Πρόζες 1945-1980, σελ.47

¹² ένα ταξίδι προς τη μητέρα του

¹³ Μπέκετ, Μολλού, σελ.34

¹⁴ Fletcher, The novels of Samuel Beckett, σελ.139

¹⁵ Μπέκετ, Μολλού, σελ.44

¹⁶ ό.π., σελ.96

Ο Μόραν, ο δεύτερος ήρωας του ίδιου βιβλίου, μετά από ένα μεγάλο ταξίδι του¹⁷ επιστρέφει στο σπίτι του και αντικρίζει πως αυτό έχει μετατραπεί σε νεκρό μέρος¹⁸. Πόρτες κλειδωμένες, το σπίτι ολοσκότεινο και εγκαταλειμμένο, οι μέλισσές του ψόφιος. Αν και μπορεί να επαναφέρει την κατάσταση, μοιάζει αδιάφορος. Αποφασίζει να μείνει στον κήπο, αρνούμενος τις τελευταίες συνδέσεις του με την πραγματικότητα¹⁹. Το σπίτι του δεν είναι ικανό να τον περιέχει πια. Δεν αποτελεί το απομονωμένο καταφύγιό του, αλλά τη σύνδεσή του με την προηγούμενη «κανονική» ζωή του, και συνεπώς με την κοινωνία των άλλων ανθρώπων. «Αρκετά ήμουν άνθρωπος, δεν θα το υποφέρω πια, δεν θα το προσπαθήσω πια. Δεν θα ξαναανάψω ποτέ πια αυτή τη λάμπα. Θα τη σβήσω και θα πάω στον κήπο»²⁰.

Ο Μαλόν, στο πεζογράφημα «Ο Μαλόν πεθαίνει», είναι κατάκοιτος, απόλυτα περιγεγραμμένος από το κελί-δωμάτιό του²¹. Χρησιμοποιεί ένα μπαστούνι για να πλησιάσει ή να απομακρύνει από κοντά του διάφορα πράγματα. «Χάρη σ' αυτό μπορώ να ελέγχω τις πιο απόμακρες γωνιές της κατοικίας μου»²². Φτάνει στο σημείο να οραματιστεί πως με τη βοήθειά του, σπρώχνει το κρεβάτι του έξω από το δωμάτιο –πιστεύοντας και ελπίζοντας πως πρόκειται για κρεβάτι με ρόδες.

Θα διηγηθεί την ιστορία του Μακμάν, ο οποίος βρίσκεται στο δωμάτιο ενός ασύλου [προφανώς σαν αυτό στο οποίο βρίσκεται και ο Μαλόν]. Το άσυλο είναι μέσα σε μία μεγάλη έκταση περιφραγμένη από ψήλο μαντρότοιχο. Ο Μακμάν βγαίνει συνέχεια από το δωμάτιό του [ο Μαλόν το αποκαλεί «κελί»] και κάνει βόλτες έξω όλη μέρα, ενώ συχνά κρύβεται από τους φύλακες, [όχι με μεγάλη επιτυχία αφού επιλέγει πάντα να κρύβεται στον ίδιο θάμνο].

¹⁷ ένα επαγγελματικό ταξίδι κατά τη διάρκεια του οποίου, αποτυγχάνει να ολοκληρώσει την αποστολή του [να βρει το Μολλού], δολοφονεί έναν ξένο, παρουσιάζει προβλήματα αναπηρίας στα πόδια και εγκαταλείπεται από το γιό του

¹⁸ Kennedy, Samuel Beckett, σελ.118

¹⁹ Fletcher, The novels of Samuel Beckett, σελ.140

²⁰ Μπέκετ, Μολλού, σελ.224

²¹ Kennedy, Samuel Beckett, σελ.125

²² Μπέκετ, Ο Μαλόν πεθαίνει, σελ.15

Στο τρίτο βιβλίο της τριλογίας, «Ο Ακατονόμαστος», ο αφηγητής είναι πια ένα πλάσμα χωρίς όνομα, ακινητοποιημένο «σε ένα μέρος που δεν είναι πουθενά»²³. «Αν μπορούσα να με βάλω σ' ένα δωμάτιο, θα ξεμπέρδευα με το κυνήγι των λέξεων, έστω και χωρίς πόρτα, έστω χωρίς παράθυρα, μόνο τα τέσσερα επίπεδα, τα έξι επίπεδα, αν μπορούσα να κλειστώ μέσα, θα ήταν λείλα γούμι, κι ας ήταν ολοσκότεινα, κι ας ήμουν καθηλωμένος, θα 'βρισκα έναν τρόπο, να το εξερευνήσω, θ' άκουγα την ηχώ, θα το γνώριζα, θα το θυμόμουν, θα το φανταζόμουν, θα 'μουν σπίτι μου...»²⁴, θα πει ο ακατονόμαστος, αναζητώντας να βρεθεί σε ένα χώρο που θα είναι ικανός να περιγράψει [«εγώ που ξέρω τόσο καλά να περιγράψω μέρη»²⁵], μακριά από αυτό το απροσδιόριστο τοπίο που απλώνεται γύρω του. «Ένα μέρος γρήγορα, χωρίς είσοδο, χωρίς έξοδο, ένα μέρος ασφαλές...»²⁶.

Ο «Ερημωτής», ένα από τα πιο ιδιαίτερα πεζογραφήματα του Beckett, είναι η εικόνα ενός κυλίνδρου μέσα στον οποίο κατοικούν γυμνά σώματα, ενώ τα μόνα αντικείμενα στο χώρο είναι δεκαπέντε ανεμόσκαλες ακουμπισμένες στον τοίχο περιμετρικά. «Ενδιαίτημα όπου περιφέρονται σαρκία και το καθένα ψάχνει για τον ερημωτή του. Αρκετά μεγάλο ώστε το ψάξιμο να είναι μάταιο. Αρκετά περιορισμένο ώστε κάθε διαφυγή να είναι μάταιη»²⁷. Στο χώρο υπάρχει αμυδρό κίτρινο φως²⁸ και ένα συνεχές βουητό σαν «τριγμός εντόμου»²⁹. Ο αφηγητής του πεζογραφήματος είναι αυτή τη φορά ένας εξωτερικός παρατηρητής που με τη σχολαστικότητα του επιστήμονα και με μαθηματική ακρίβεια αναλύει αυτήν την

²³ Cohn, *Back to Beckett*, σελ.113

²⁴ Μπέκετ, *Ο ακατονόμαστος*, σελ.200

²⁵ ό.π., σελ.199

²⁶ ό.π., σελ.110

²⁷ Beckett, *Πέντε κείμενα του Samuel Beckett στα ελληνικά*, σελ.39

²⁸ «πανταχού παρόν, λες και τα κάπου δώδεκα εκατομμύρια τετραγωνικά εκατοστά της όλης επιφάνειας βγάζουν το καθένα το φέγγος του» [ό.π., σελ.39]

²⁹ ό.π., σελ.62

κατοίκηση. Έχουμε την αίσθηση της ψυχρής ουδετερότητας ενός χημικού που παρακολουθεί οργανισμούς κάτω από το μικροσκόπιο³⁰.

Το «μάτι» ενός μόνιμου παρατηρητή που μελετά την κατάσταση, σαν να πρόκειται για κάποιου είδους πείραμα, το συναντάμε και σε δύο ακόμη κείμενα του Beckett που προηγήθηκαν του «Ερημωτή». Στο «Φαντασία νεκρή φανταστείτε» μιλάμε πάλι για ένα απόκοσμο περιβάλλον, μόνο που εδώ ο χώρος έχει την αναλογία που χρειάζεται για τον περιορισμό δύο μόνο ατόμων. Έχουμε μία στατική εικόνα, έναν ακίνητο λευκό κόσμο όπου τίποτα δεν συμβαίνει³¹. Μία λευκή ροτόνια, χωρίς είσοδο, άδεια από αντικείμενα, γεμάτη μόνο από δύο γυμνά λευκά σώματα, ξαπλωμένα πλάτη με πλάτη, κεφάλι με πόδια, κουλουριασμένα σε εμβρυακή στάση. Είναι εντελώς ακίνητα, αλλά αναπνέουν, ιδρώνουν, και ανοίγουν κάποιες φορές τα αριστερά τους μάτια, άρα ζουν³². Δεν υπάρχει τοπίο έξω από τη ροτόνια. Μόνο μία απέραντη λευκότητα, μέσα στην οποία και η ίδια η ροτόνια εξαφανίζεται. Το εσωτερικό της είναι και αυτό λευκό, φωτισμένο από κάποια μη ορατή πηγή: «όλα λάμπουν με λάμψη πανόμοια λευκή, έδαφος, τοίχος, θόλος, κορμιά, ίχνος σκιάς»³³. Όλες οι πληροφορίες μας δίνονται από τον εξωτερικό παρατηρητή/αφηγητή, ο οποίος συχνά μας προτρέπει να κινηθούμε μέσα στο περιβάλλον που περιγράφει, σαν να συμμετέχουμε σε μία εικονική τρισδιάστατη πλοήγηση. «Μπείτε, μετρήστε... Ξαναβγείτε, οπισθοχωρήστε, το μικρό οικοδόμημα εξαφανίζεται, υπερυψωθείτε, εξαφανίζεται, κατάλευκο μέσα στη λευκότητα, κατεβείτε, επιστρέψτε»³⁴. Λόγω των ελάχιστων διαστάσεων του χώρου³⁵, η ακινητοποίηση των σωμάτων στο εσωτερικό αυτής της κατοικίας είναι δεδομένη. Σύμφωνα μάλιστα με τον Kern, η εικόνα που μας παρουσιάζεται, αντικατοπτρίζει την απομόνωση του ανθρώπου,

³⁰ Graver-Federman, *The critical heritage*, σελ.322

³¹ Doherty, *Samuel Beckett*, σελ.143

³² Αν και το κείμενο ανοίγει με τη φράση «Ίχνος ζωής πουθενά». [Μπέκετ, *Πρόζες 1945-1980*, σελ.230]

³³ ό.π., σελ.230

³⁴ ό.π.

³⁵ «Διάμετρος ογδόντα εκατοστά, ογδόντα εκατοστά κι από το έδαφος ως την κορυφή του θόλου» [ό.π.]

καθώς πρόκειται για δύο σώματα, τοποθετημένα σε έναν κύκλο με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην μπορούν να δουν το ένα το άλλο³⁶.

Αλλά την αρχή αυτής της μορφής παρακολούθησης, από κάποιον που βρίσκεται «έξω» και εξετάζει το «μέσα», τη βρίσκουμε στο «Πως Είναι»³⁷. Σε αυτό το κείμενο περιγράφεται η «ζωή» ενός απροσδιόριστου αριθμού σωμάτων³⁸ που συνεχώς κινούνται, σερνόμενοι μέσα στη λάσπη, βασανίζοντας κάποιον που βρίσκεται μπροστά τους και βασανιζόμενοι από κάποιον που βρίσκεται πίσω τους. Αν και έχουμε αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο [από κάποιον από τους «κατοίκους» αυτού του κολαστηρίου], γίνεται αναφορά σε δύο ακόμη πρόσωπα, εκ των οποίων το ένα παρατηρεί και το άλλο καταγράφει. «...ζει σκυμμένος από πάνω μου αυτή είναι η ζωή που του δόθηκε όλη η ορατή μου επιφάνεια λούζεται στο φως από τις λάμπες του...»³⁹ θα πει ο αφηγητής. Ίσως από τέτοιες «λάμπες» παρακολούθησης να προέρχεται και το διάχυτο συνεχές λευκό φως στο οποίο είναι βυθισμένη η ροτόντα του «Φαντασία νεκρή φανταστεείτε».

Ανάλογο παράδειγμα συναντάμε και στο κείμενο «Πινγκ», που ο αφηγητής μας περιγράφει την εικόνα ενός μόνο αυτή τη φορά σώματος το οποίο στέκεται ακίνητο, γυμνό, όρθιο σαν καρφωμένο, μέσα σε ένα χώρο, βάσης 1x1 και ύψους 2 μέτρων. Όλα είναι και πάλι πνιγμένα σε μία απέραντη λευκότητα που σχεδόν τα εξαφανίζει. «Όλα λευκά, όλα γνωστά»⁴⁰ θα πει ο αφηγητής, «λευκό στο λευκό αόρατο»⁴¹, μιλώντας ακόμη και για «αόρατα λευκά σημάδια από πληγές»⁴². Αυτό το παραλληλόγραμμο κουτί, έχει τη μορφή ενός κελιού ή ενός ευρύχωρου φέρετρου που είναι

³⁶ Kern, *Existential thought and fictional technique*, σελ.239

³⁷ Μπέκετ, *Πως Είναι*

³⁸ Είναι τουλάχιστον τέσσερα [για να μπορεί να επιτευχθεί η αλυσίδα βασανισμού που περιγράφεται] αλλά μπορεί να είναι και ένα εκατομμύριο.

³⁹ ό.π., σελ.22

⁴⁰ Μπέκετ, *Πινγκ*, σελ.236

⁴¹ ό.π., σελ.235

⁴² ό.π., σελ.237

τοποθετημένο όρθιο⁴³ και το σώμα που βρίσκεται μέσα σε αυτό μοιάζει να είναι παραδομένο στην ακινησία.

Ο Kenner θα πει πως στον «Ερημωτή», συναντάμε «την ανατομία ενός περιβάλλοντος»⁴⁴. Εκτός από τις συχνές αναφορές σε ακριβείς διαστάσεις και άλλους υπολογισμούς, το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου αφιερώνεται στη λεπτομερέστατη περιγραφή ενός συνόλου από κανόνες, που έχουν εφευρεθεί για την ομαλή «λειτουργία» του κυλίνδρου. Όλα τα σώματα κινούνται σχεδόν ασταμάτητα μέσα στο χώρο⁴⁵, χωρίς ποτέ να μιλούν [είτε μεταξύ τους, είτε στον εαυτό τους], γνωρίζοντας όμως και εκτελώντας με ακρίβεια συγκεκριμένες οδηγίες, που εκφράζουν τις απαγορεύσεις, τις υποχρεώσεις αλλά και τα δικαιώματα που έχουν τα σώματα μέσα σε αυτόν τον περιορισμένο χώρο⁴⁶. Σαν να πρόκειται για έναν παράδοξο γενικό κανονισμό που όλα τα σώματα είναι προσανατολισμένα να υπακούουν, χωρίς ποτέ να γίνεται φανερό πώς, πότε ή από ποιον ενημερώθηκαν⁴⁷. Κάθε πιθανό ενδεχόμενο κίνησης έχει προβλεφθεί και αναλυθεί σχολαστικά. Ακόμα και οι συνέπειες της όποιας τυχόν ανυπακοής των σωμάτων.

⁴³ Doherty, Samuel Beckett, σελ.144

⁴⁴ Kenner, A reader's guide to Samuel Beckett, σελ.180

⁴⁵ Μπορεί κανείς να φανταστεί πόσο πραγματικά δύσκολο μπορεί να είναι να επιτευχθεί η οργάνωση της κίνησης τόσων σωμάτων σε έναν αναλογικά τόσο περιορισμένο χώρο, όταν μάλιστα αυτά κινούνται συνεχώς όχι μόνο στο δάπεδο αλλά και σε 15 ανεμόσκαλες και σε κάποια λαγούμια στους τοίχους. Η λεπτομερής αυτή περιγραφή, αποτελεί ένα από τα εντυπωσιακότερα στοιχεία του κειμένου του «Ερημωτή», η δομή του οποίου είναι τέτοια, έτσι ώστε μόλις γεννηθεί στο μυαλό του αναγνώστη μία απορία σχετικά με τη λειτουργία του κυλίνδρου, αυτή να απαντάται στις γραμμές που ακολουθούν.

⁴⁶ «ένα σαρκίο το τετραγωνικό», μας ενημερώνει ο αφηγητής. [Beckett, Πέντε κείμενα..., ό.π., σελ.43]

⁴⁷ «Όσον αφορά τις ανεμόσκαλες, η χρήση τους διέπεται από συμβάσεις που η προέλευσή τους είναι σκοτεινή, και οι οποίες, με την ακριβολογία τους και την αυστηρή συμμόρφωση που απαιτούν από τους αναβάτες, προσομοιάζουν με νόμους» [ό.π., σελ.49]. Ακόμα και το δάπεδο του κυλίνδρου είναι χωρισμένο σε τρεις νοητές ζώνες/δακτύλιους, με άλλους ακριβείς κανόνες χρήσης, για να ταξινομείται και η κίνηση των σωμάτων όταν βρίσκονται κάτω από τις ανεμόσκαλες.

Έχουμε μπροστά μας ένα «συστηματοποιημένο σύμπαν»⁴⁸, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Cohn.

Ο πεζογραφικός ήρωας του Beckett, εμφανίζεται συχνά εγκλωβισμένος σε περιβάλλοντα που τον ενοχλούν ή ακόμα και τον βασανίζουν. Κι όμως, αν κοιτάξουμε προσεχτικά, θα δούμε πως δεν δείχνει τη διάθεση να διαφύγει από αυτά. Κάποιες φορές μάλιστα γίνονται αναφορές σε πιθανές διεξόδους που θα μπορούσαν να χαρίσουν στον ήρωα την «ελευθερία»⁴⁹ του, τις οποίες αυτός γνωρίζει, αλλά επιμένει να τις αγνοεί, σαν να μην υπάρχουν.

Ο αφηγητής στο κείμενο του «Ερημωτή» μας ενημερώνει πως από χρόνια κυκλοφορεί η φήμη για ύπαρξη μίας εξόδου από τον κύλινδρο. Οι εκδοχές είναι δύο. Η πρώτη αναφέρει πως η έξοδος αυτή είναι ένα πέρασμα που βρίσκεται σε κάποιο από τα λαγούμια, ενώ η δεύτερη πως πρόκειται για μία καταπακτή στην οροφή του κυλίνδρου. Έχει ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε την πληροφορία ότι η δεύτερη εκδοχή, όσο περνάει ο καιρός, αποκτά όλο και περισσότερους υποστηρικτές εις βάρος της πρώτης. «Γιατί εκείνοι που πιστεύουν ότι υπάρχει προσιτή έξοδος, όπως θα ήταν αν είχε την αρχή της σε κάποιο από τα λαγούμια, μπορεί, έστω κι αν δεν έχουν καμία πρόθεση να τη χρησιμοποιήσουν, να τους μπει η ιδέα να την ανακαλύψουν. Ενώ οι οπαδοί της καταπακτής δεν κινδυνεύουν απ' αυτό τον πειρασμό, αφού το κέντρο της οροφής είναι απροσπέλαστο»⁵⁰. Τα σώματα δηλαδή κλίνουν να επιλέξουν την εκδοχή εκείνη που θα τους εξασφαλίσει τη μη-διέξοδο από τον κύλινδρο.

Στο «Πινγκ» γίνεται επίσης αναφορά σε μία πιθανή έξοδο στο ταβάνι του «κελιού» στο οποίο βρίσκεται το ακινητοποιημένο

⁴⁸ Cohn, *Back to Beckett*, σελ.258

⁴⁹ Στην πραγματικότητα τους ήρωες του Beckett, ακόμα και όταν περιπλανώνται ελεύθερα στους δρόμους, μοιάζει να τους ακολουθεί πάντα ένας περιορισμός. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε πως τις περισσότερες φορές εμφανίζουν σοβαρές δυσκολίες στην υγεία τους, με συχνότερα τα κινητικά προβλήματα.

⁵⁰ Μπέκετ, Πέντε κείμενα..., ό.π., σελ.48

σώμα [απόσταση που θα έφτανε μόνο να απλώσει τα χέρια του για να την προσεγγίσει], αλλά καμία κίνηση δεν γίνεται για τον εντοπισμό της.

Ο Μολλόου, κατά την εκτεταμένη διαμονή του με τη Λους [σε «τούτο το καταραμένο μέρος»⁵¹], ισχυρίζεται πως εκείνη τον παρακολουθεί και του ρίχνει διάφορα δηλητήρια στο φαγητό για να τον ναρκώνει και να τον κρατάει μαζί της. Στην πραγματικότητα όμως, εκείνος είναι που δεν επιλέγει να φύγει. Η καγκελόπορτα του κήπου είναι ξεκλείδωτη, αλλά αυτός ποτέ δεν επιχειρεί να κάνει ούτε ένα βήμα πιο έξω. Και όταν τελικά φεύγει, η Λους δεν εμφανίζεται πουθενά να τον εμποδίσει. Όπως παρατηρεί ο Doherty, ο Μολλόου δημιουργεί μόνος του μία κατάσταση φυλάκισης στο σπίτι της Λους⁵².

Στο πεζογράφημα «Το τέλος», ο αφηγητής, όχι μόνο αποφασίζει να περιορίσει τον εαυτό του μέσα σε μία βάρκα, αλλά φροντίζει να κατασκευάσει και ένα καπάκι που εφάρμοζε τόσο καλά ώστε αναγκάστηκε να ανοίξει μία τρύπα για να αναπνέει. Και είναι πανευτυχής με αυτό τον απόλυτο εγκλωβισμό του.

Τα σώματα που σέρνονται στη λάσπη, στο απόκοσμο τοπίο του «Πως είναι», περιγράφουν με λεπτομέρεια το συνεχές τους μαρτύριο αλλά καμία στιγμή δεν εκδηλώνουν επιθυμία να βγουν από αυτό.

Ο Μαχούντ, ένα από τα πρόσωπα του «Ακατανόμαστου», είναι τοποθετημένος μέσα σε ένα μεγάλο πιθάρι, σαν ανθοδέσμη. Ακρωτηριασμένος, με μόνο το κεφάλι του να εξέχει από το στόμιο του πιθαριού⁵³. Κι όμως διασκεδάζει την κατάστασή του κάνοντας πλάκες προς την γυναίκα που τον φροντίζει, ανεβοκατεβάζοντας το κεφάλι του για να τον χάνει από το οπτικό της πεδίο.

⁵¹ Μπέκετ, Μολλόου, σελ.59

⁵² Doherty, Samuel Beckett, σελ.65

⁵³ Όπως παρατηρεί ο Doherty, η απομόνωση και η εμμονή ακινητοποίησης του Ακατονόμαστου, παίρνουν εδώ τη μορφή αυτής της απεριγράπτης εμφιαλωμένης κατάστασης [ό.π., σελ.81]

Μοιάζει να υπάρχει πάντα μία αλλόκοτη οικειότητα με το χώρο που απομονώνει [ή ίσως και τιμωρεί] και μία άρνηση, ή απλά αδιαφορία, επιστροφής στον «έξω» κόσμο, ακόμα και όταν το «μέσα» περιγράφεται θλιβερό ή βασανιστικό.

Ο Μαλόν, κλεισμένος μέσα στην μοναξιά του δωματίου του, θα πει, με μία αίσθηση ικανοποίησης: «η αναζήτηση του εαυτού μου πήρε τέλος. Είμαι κρυμμένος μέσα στον κόσμο, το 'ξερα εγώ πως θα 'βρισκα τη θέση μου σ' αυτόν κάποια μέρα»⁵⁴.

⁵⁴ Μπέκετ, Ο Μαλόν πεθαίνει, σελ.32

SENSORY DEPRIVATION

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ξεκινά στο McGill University στον Καναδά, κάτω από την εποπτεία του ψυχολόγου Donald O.Hebb, μία σειρά πειραμάτων με αντικείμενο μελέτης την απομόνωση ατόμων μέσα σε ελεγχόμενα δωμάτια και την καταγραφή των αντιδράσεών τους και των μεταβολών της συμπεριφοράς τους¹. Ο όρος «Sensory Deprivation» [«αισθητηριακή στέρηση»]², χρησιμοποιήθηκε για τον χαρακτηρισμό αυτών των πειραμάτων³, και άλλων παρόμοιων που οργανώθηκαν έκτοτε από πολλά ακόμη εργαστήρια, με διάφορες παραλλαγές στις συνθήκες απομόνωσης [εικόνα_1, εικόνα_2]. Τα άτομα που συμμετείχαν σε τέτοιας μορφής έρευνες ήταν εθελοντές και συχνά φοιτητές των αντίστοιχων πανεπιστημίων.

Η έρευνα στο McGill περιλάμβανε τον εγκλεισμό του ατόμου [εθελοντή] σε ένα μικρό δωμάτιο/θάλαμο το οποίο καταλαμβάνόταν ολόκληρο από ένα κρεβάτι [εικόνα_3]. Υπήρχε επίσης στο χώρο ένα κλιματιστικό, ανεμιστήρας εξαερισμού και μικρόφωνο πάνω από το κρεβάτι ενώ ο εθελοντής είχε στο κεφάλι του συνδεδεμένα διάφορα καλώδια [για τον έλεγχο των εγκεφαλικών λειτουργιών

¹ Ήταν μία περίοδος όπου το ενδιαφέρον αρκετών αμερικανών επιστημόνων ήταν συγκεντρωμένο στην ανεύρεση των αιτιών που μπορεί να είχαν οδηγήσει στην αλλαγή της συμπεριφοράς αμερικανών στρατιωτών, αιχμάλωτων κατά τον πόλεμο της Βόρειας Κορέας. Πολλοί θεωρούσαν πως υπήρχε κάποιο «μυστικό όπλο», κάποια ειδική τεχνική η οποία είχε χρησιμοποιηθεί για να ελέγξει το μυαλό τους και να τους περάσει μηνύματα «συμπάθειας» προς το Κομμουνιστικό καθεστώς. [Brownfield, Isolation: Effects of restricted sensory and social environments on human beings]

² Χρησιμοποιείτο και η ορολογία «Perceptual Isolation» [«αντιληπτική απομόνωση»], ενώ πλέον στις μέρες μας προτιμάται η έκφραση «Restricted Environmental Stimulation Therapy/Technique» [θεραπεία/τεχνική περιορισμένης περιβαλλοντικής διέγερσης] ή εν συντομία «REST». [Brownfield, Isolation..., ό.π.]

³ Κατά τον Vernon αυτή η ορολογία δεν ήταν ακριβής καθώς σε κανένα από τα πειράματα δεν υπήρχε η δυνατότητα στέρησης όλων των αισθήσεων του ατόμου και σε απόλυτο βαθμό. [Vernon, Inside the black room]

του] που ενώνονταν με τον τοίχο, περιορίζοντας έτσι αναγκαστικά και τις κινήσεις του⁴. Ο θάλαμος ήταν εξοπλισμένος με ελάχιστο φωτισμό αλλά ο εθελοντής, λόγω ειδικών γυαλιών που φορούσε, αντιλαμβανόταν μόνο ένα διάχυτο χαμηλό φως, χωρίς να μπορεί να διακρίνει καμία εικόνα γύρω του. Παράλληλα, από ακουστικά που φορούσε, λάμβανε ένα συνεχές μονότονο βουητό. Τέλος στα χέρια του, από τον αγκώνα και κάτω, είχαν τοποθετηθεί χάρτινοι κύλινδροι για να περιοριστεί κατά το δυνατόν η αίσθηση της αφής. Οι εθελοντές έπρεπε να παραμείνουν στο θάλαμο για όσο περισσότερο μπορούσαν, το οποίο τελικά ήταν συνήθως ένα διάστημα 2-3 ημερών.

Ο Hebb θεωρούσε πως η τοποθέτηση ενός ατόμου σε μονότονη κατάσταση, με απόλυτη έλλειψη διεγέρσεων, θα είχε ως αποτέλεσμα την αποδιοργάνωση της ικανότητάς του να σκεφτεί. Οι έρευνες στο McGill επιβεβαίωσαν αυτή την εικασία, ενώ γενικότερα έδειξαν πως περιορίζοντας το άτομο σε ένα μονότονο αισθητηριακό περιβάλλον, θα εμφανίσει αλλαγές από προηγούμενα χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς του. Οι εθελοντές, μετά την έξοδό τους από τον θάλαμο παρουσίαζαν επιπτώσεις όπως ανικανότητα να συγκεντρωθούν, πλήξη, υψηλό βαθμό ανησυχίας, υπερβολικές συναισθηματικές αντιδράσεις και ιδιαίτερο εκνευρισμό ακόμη και για μικροπράγματα⁵.

Σε έρευνες που ακολούθησαν, στο Manitoba University, χρησιμοποιήθηκε κατά την απομόνωση των εθελοντών μόνο η στέρηση της όρασης. Κάθε εθελοντής προοριζόταν να παραμείνει μέσα σε ένα δωμάτιο για διάστημα μίας εβδομάδας. Εκτός από το συνεχές σκοτάδι που υπήρχε στο χώρο, δεν δινόταν κανένας άλλος περιορισμός κινήσεων, ομιλιών, ή χρήσης ραδιοφώνου⁶. Με τη διαδικασία αυτή οι ερευνητές συμπέραναν πως κάποια

⁴ Το φαγητό ερχόταν μέσα στο θάλαμο ενώ η μόνη έξοδος του εθελοντή από αυτόν [με δεμένα μάτια] ήταν για τις ανάγκες της τουαλέτας.

⁵ Rasmussen, Man in isolation and confinement

⁶ ως τότε, στα περισσότερα από αυτά τα πειράματα, ζητείτο από τους εθελοντές να μην μιλούν ή κάνουν άλλους ήχους και να μένουν όσο το δυνατόν πιο ακίνητοι.

αποτελέσματα [αύξηση της ευαισθησίας στον πόνο, αύξηση οξύτητας της αφής, της γεύσης και της όσφρησης ή βελτίωση συγκεκριμένων μέτρων της ακοής κ.α.] τα οποία παρατηρούνταν μετά από πειράματα όπως του McGill University που προαναφέρθηκε, μπορούν να προκύψουν και μόνο με την στέρηση της οπτικής αίσθησης για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι επιπτώσεις αυτές παρέμεναν τις περισσότερες φορές και κατά τη διάρκεια της επόμενης μέρας⁷.

Με εκκίνηση τις έρευνες του McGill University πραγματοποιούνται αντίστοιχες δοκιμές σε ειδικά διαμορφωμένο περιβάλλον απομόνωσης, στο Princeton University με υπεύθυνο τον καθηγητή Jack Vernon⁸. Σκοπός ήταν να συμπληρωθούν από 24 έως 96 ώρες σε συνθήκες «sensory deprivation». Ταυτόχρονα, με τη χρήση ειδικά προσχεδιασμένων τεστ, γίνονταν μελέτες και έλεγχοι της συμπεριφοράς των συμμετεχόντων, σε θέματα υποβολής, μάθησης, αυτοσυγκέντρωσης⁹, ενδιαφέροντος απέναντι σε οπτικά ερεθίσματα¹⁰, ευαισθησίας στον πόνο, κίνησης¹¹, ταχύτητας αντίδρασης, ενόχλησης από τη διακοπή της διαδικασίας¹² κ.α.

⁷ Zubek, Sensory deprivation: fifteen years of research

⁸ Vernon, Inside the black room: studies of sensory deprivation

⁹ Στους περισσότερους μειώνεται αρκετά η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης ενώ κάποιοι αναφέρουν πως για πρώτη φορά συνειδητοποιούν πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη χαρτιού και μολυβιού για τη διαδικασία της σκέψης.

¹⁰ Χρησιμοποιήθηκε μηχανήμα που πρόβαλε συνεχώς την ίδια «αδιάφορη» ασπρόμαυρη εικόνα [δύο κύκλοι και μία γραμμή] και αναλύθηκε η συχνότητα με την οποία ο εθελοντής έβαζε σε λειτουργία το μηχανήμα.

¹¹ Πολλοί από τους εθελοντές, μετά το τέλος των δοκιμών, δήλωσαν πως αισθάνονταν αστάθεια και αβεβαιότητα στις κινήσεις τους.

¹² Σε κάποιες από τις δοκιμές, οι ερευνητές διέκοπταν κάθε 12 ώρες την απομόνωση του εθελοντή για τη διεξαγωγή ειδικών τεστ. Θα περίμενε κανείς πως μια τέτοια διακοπή θα ήταν ευχάριστη για τον εθελοντή καθώς θα απάλυνε για λίγο το έντονο αίσθημα μονοτονίας που βίωνε κατά τον εγκλεισμό. Αντίθετα όμως οι εθελοντές τελικά ενοχλούνταν ιδιαίτερα από αυτή τη διαδικασία.

Αυτή τη φορά υπάρχει ένα δωμάτιο που είναι εντελώς απομονωμένο από φως και ήχους¹³ και μέσα σε αυτό ένας θάλαμος [διαστάσεων 1.20x2.75μ. και ύψους 2.45μ.], με όλο του το δάπεδο του κατειλημμένο από ένα κρεβάτι. Ο εκάστοτε εθελοντής¹⁴ έπρεπε να μην κάνει θορύβους [να μην μιλάει, τραγουδάει, κλπ] και να μένει συνέχεια στο κρεβάτι, εκτός από τις στιγμές που έβγαινε στο εξωτερικό δωμάτιο για φαγητό ή για τις ανάγκες της τουαλέτας. Πάντα όμως παρέμενε σε σκοτάδι και ηχομονωμένο περιβάλλον.

Καθ' όλη τη διάρκεια του εγκλεισμού του, ο εθελοντής παρακολουθείτο από κάποιο αρμόδιο άτομο, μέσω μικροφώνου που ήταν εγκατεστημένο στο θάλαμο. Ο εθελοντής γνώριζε για την ύπαρξη αυτού του ατόμου. Παράλληλα, μέσα στο θάλαμο υπήρχε το λεγόμενο «κουμπί πανικού», σε σημείο που να μπορεί να βρεθεί εύκολα. Η ύπαρξή του ήθελε να δηλώσει πως ο σκοπός αυτών των δοκιμών δεν ήταν να προκληθεί πίεση και πανικός. Αν ο εθελοντής πατούσε το κουμπί, τότε το άτομο που τον παρακολουθούσε θα τον «απελευθέρωνε» αμέσως. Στην περίπτωση αυτή όμως, δεν επιτρεπόταν να επανέλθει στο πείραμα κα αποχωρούσε οριστικά από τη διαδικασία¹⁵.

Από όσους εγκατέλειψαν νωρίτερα, όλοι εκτός από έναν, βγήκαν ήρεμοι ενώ αρκετοί δήλωναν πως θα μπορούσαν να επανέλθουν στο θάλαμο. Οι λόγοι που επικαλέστηκαν πως τους οδήγησαν στη διακοπή της διαδικασίας ήταν προβλήματα αϋπνίας¹⁶, πονοκέφαλοι

¹³ Η ηχητική απομόνωση επιτεύχθηκε με ειδική κατασκευή βασισμένη σε κενά αέρος στο εσωτερικό των τοίχων και χρήση κατάλληλων υλικών.

¹⁴ Οι εθελοντές πληρώνονταν για κάθε μία μέρα «εγκλεισμού» τους.

¹⁵ Οι έρευνες έδειξαν πως όταν ο εθελοντής κατάφερνε να συμπληρώσει 48 ώρες μέσα στο θάλαμο, μετά δεν πατούσε το κουμπί πανικού και παρέμενε μέχρι το τελικό όριο των 96 ωρών. Τελικά ένας στους πέντε φεύγει νωρίτερα αλλά ποτέ δεν μπορεί να προβλεφθεί από πριν, ποιος θα είναι αυτός.

¹⁶ Ο ύπνος είναι το βασικότερο «καταφύγιο» σε συνθήκες sensory deprivation, ως διαφυγή από τη μονοτονία του εγκλεισμού. Χαρακτηριστικό είναι πως οι περισσότεροι εθελοντές, λίγο μετά την είσοδό τους στο θάλαμο, κοιμήθηκαν σχεδόν χωρίς διακοπή από 10 έως 24 ώρες [ακόμα και στις περιπτώσεις που ήταν πρῶι και είχαν πριν λίγη ὠρα ξυπνήσει από τον βραδινό τους ὕπνο].

και άλλοι πόνοι, έμμονες ιδέες τύφλωσης¹⁷, εκνευρισμός από τη δυσκολία προσδιορισμού του χρόνου¹⁸ κ.α. Το παράδοξο είναι πως αν και η μονοτονία είναι το βασικό χαρακτηριστικό του συγκεκριμένου εγκλεισμού, σχεδόν κανείς δεν την ανέφερε ως αιτιολογία για την αποχώρησή του από το πείραμα.

Ενδιαφέρον προκαλεί η δήλωση πολλών από τους εθελοντές πως μετά το πέρας κάποιου χρονικού διαστήματος, άρχιζαν να πιστεύουν πως ο «παρατηρητής» τους τούς είχε εγκαταλείψει και πως θα βρίσκονταν πλέον παγιδευμένοι σε αυτόν τον εγκλεισμό¹⁹. Κάτι τέτοιο δεν συνέβη ποτέ, καθώς ήταν βασική μέριμνα των ερευνητών, ο εθελοντής να μη μένει καμία στιγμή χωρίς παρακολούθηση. Ο Vernon μάλιστα υποστηρίζει πως κάποια από τα τελικά δεδομένα των πειραμάτων θα ήταν εντελώς διαφορετικά αν πράγματι δεν υπήρχε μόνιμος παρατηρητής. «Φαίνεται πως τα αποτελέσματα της πραγματικής κοινωνικής απομόνωσης, μπορούν να εκτιμηθούν, μόνο αν το υποκείμενο που βρίσκεται υπό περιορισμό, πιστεύει πως έχει αφεθεί εντελώς μόνο του»²⁰.

Αυτό που οι εθελοντές δεν γνώριζαν, ήταν πως οποιαδήποτε στιγμή το αποφάσιζαν, μπορούσαν απλά να ανοίξουν τις πόρτες και να βγουν.

¹⁷ Η σκέψη/ανησυχία της τύφλωσης απασχόλησε και αρκετούς από όσους παρέμειναν στο θάλαμο όλες τις μέρες.

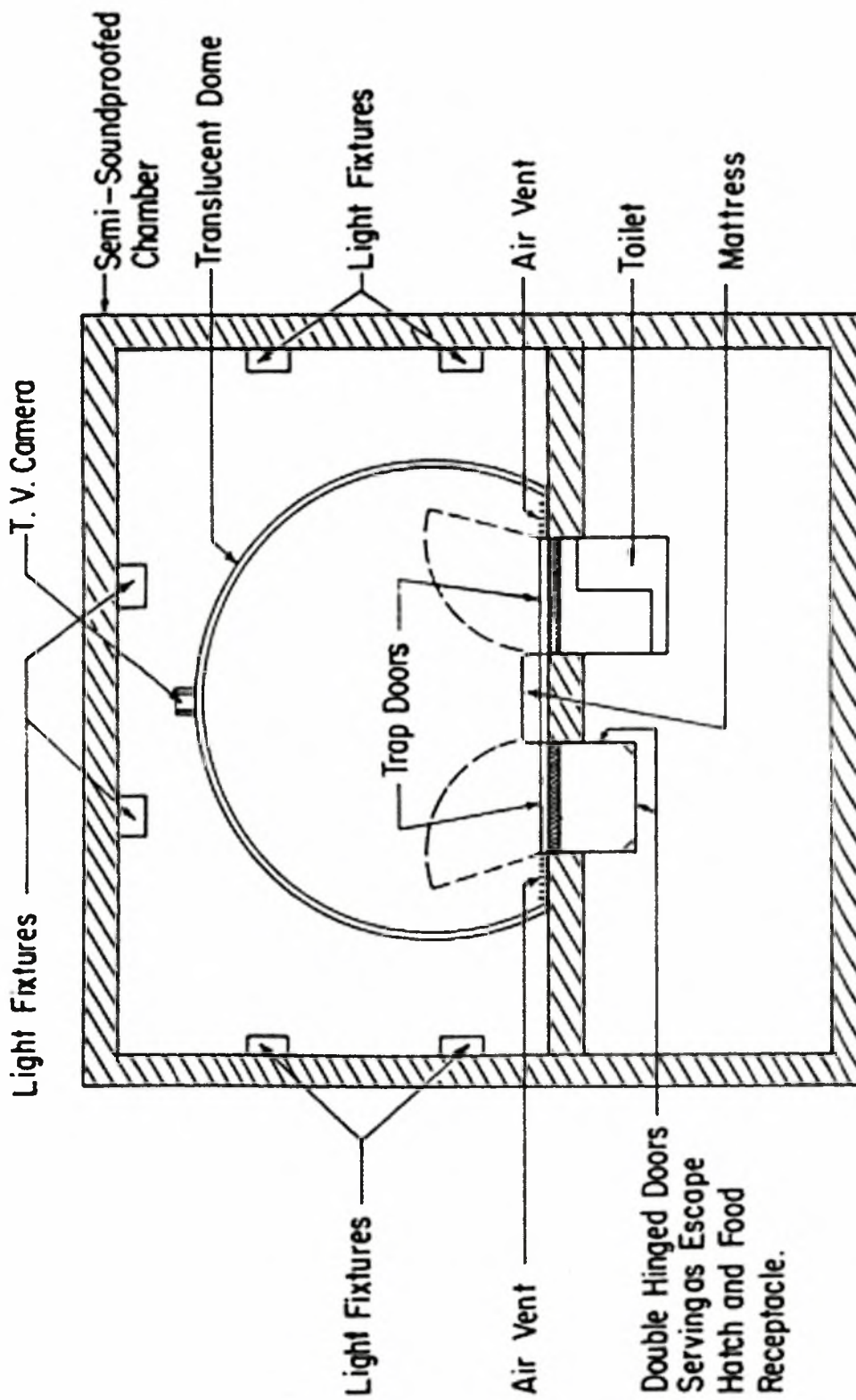
¹⁸ Οι περισσότεροι εθελοντές παρουσίαζαν χάσιμο της αίσθησης του χρόνου, ειδικά όταν κοιμόνταν. Μάλιστα παρά τη μονοτονία του περιβάλλοντος που θα είχε σαν λογική συνέπεια οι ώρες παραμονής να φαίνονται «ατελείωτες», εκείνοι συνήθιζαν να υποτιμούν το χρόνο που περνούσε, νομίζοντας τελικά πως ο εγκλεισμός τους είχε διαρκέσει πολύ λιγότερο από όσο στην πραγματικότητα.

¹⁹ Δύο έφθασαν στην κατάσταση να σκεφτούν τι θα απογίνουν αν ο «παρατηρητής» τους, πεθάνει!

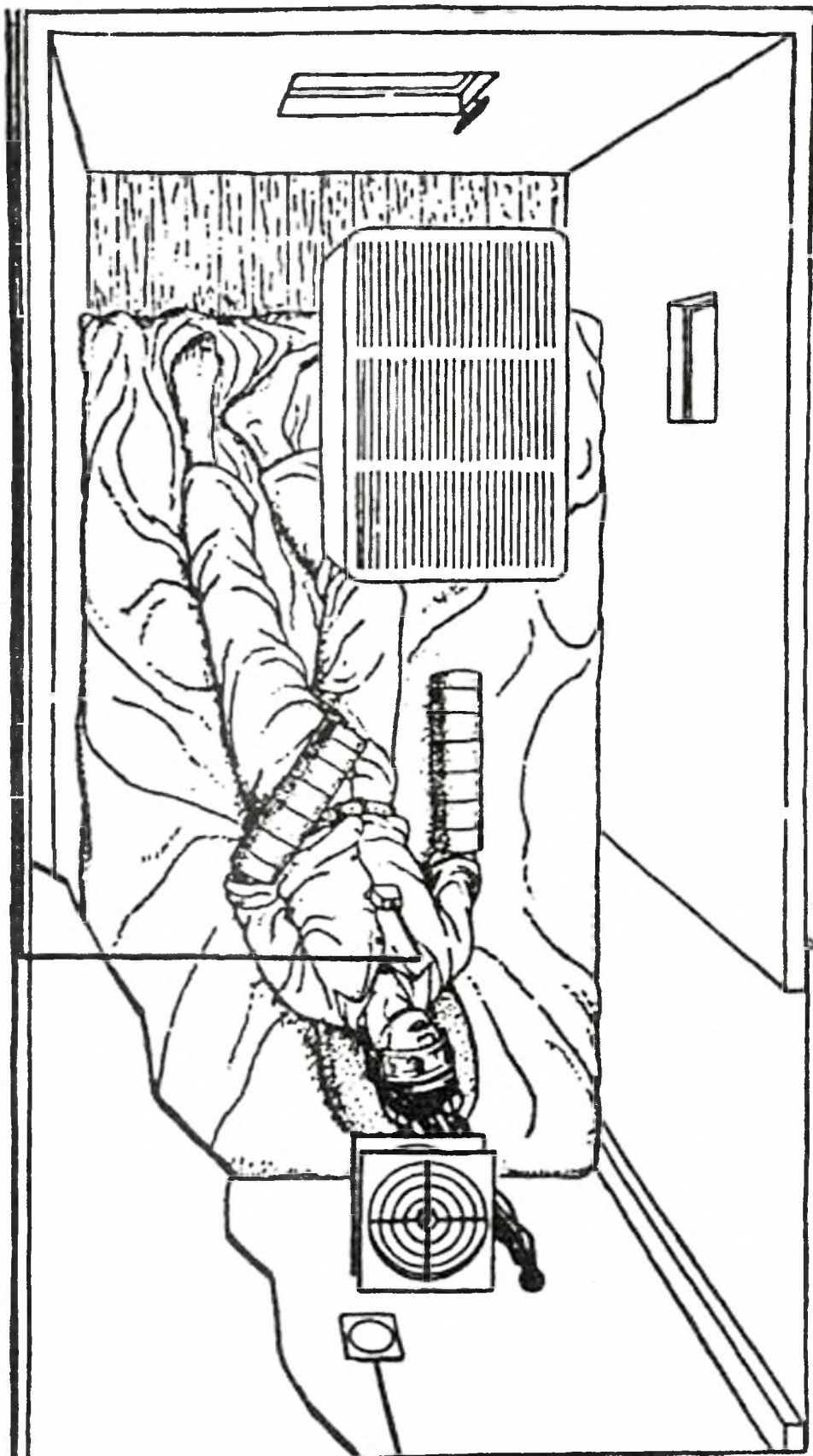
²⁰ Vernon, Inside the black room, σελ.26

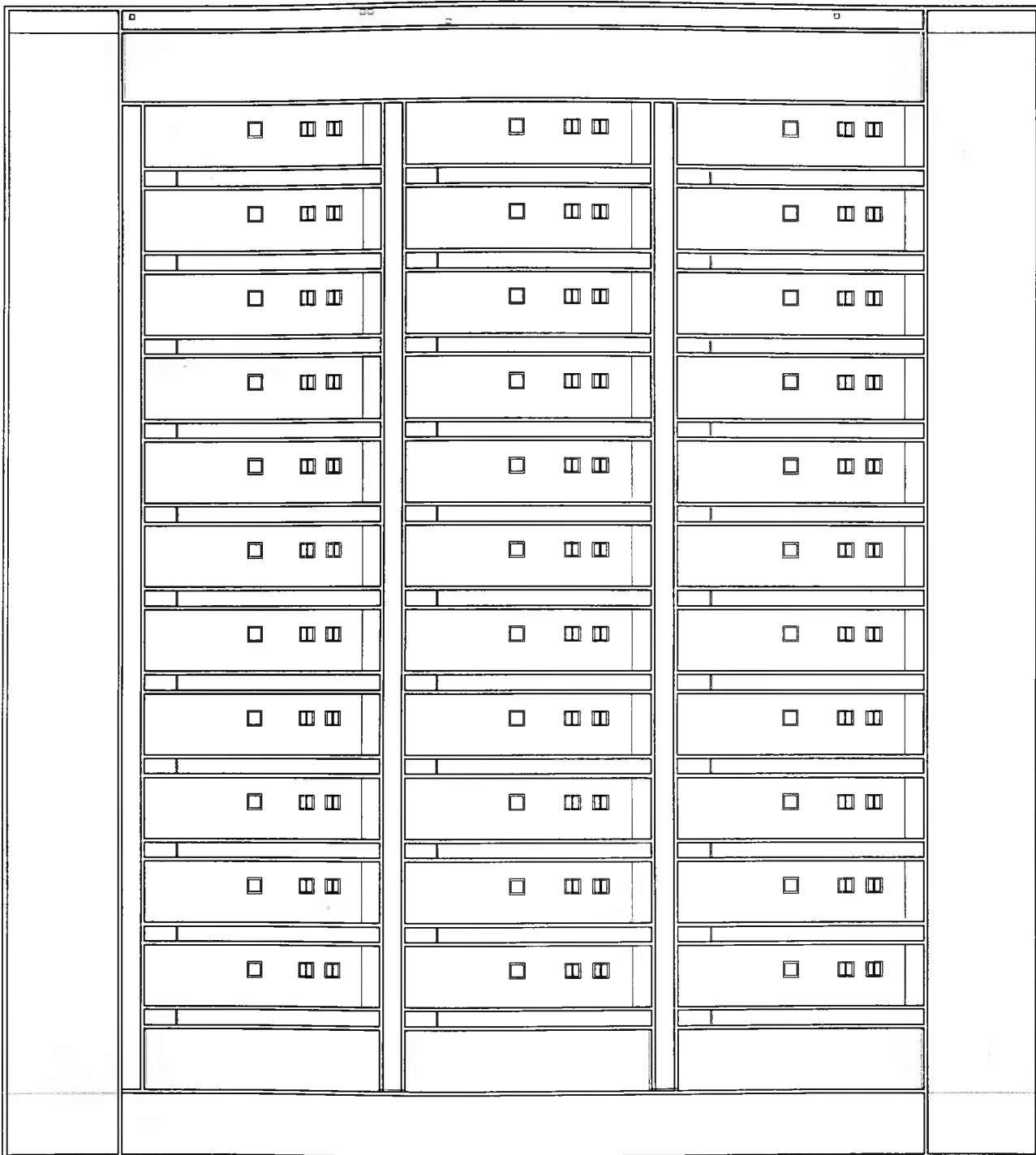
EIKONA_1, δείγμα διαμονής σε συνθήκες sensory deprivation.
[Zubek, Sensory deprivation: fifteen years of research]

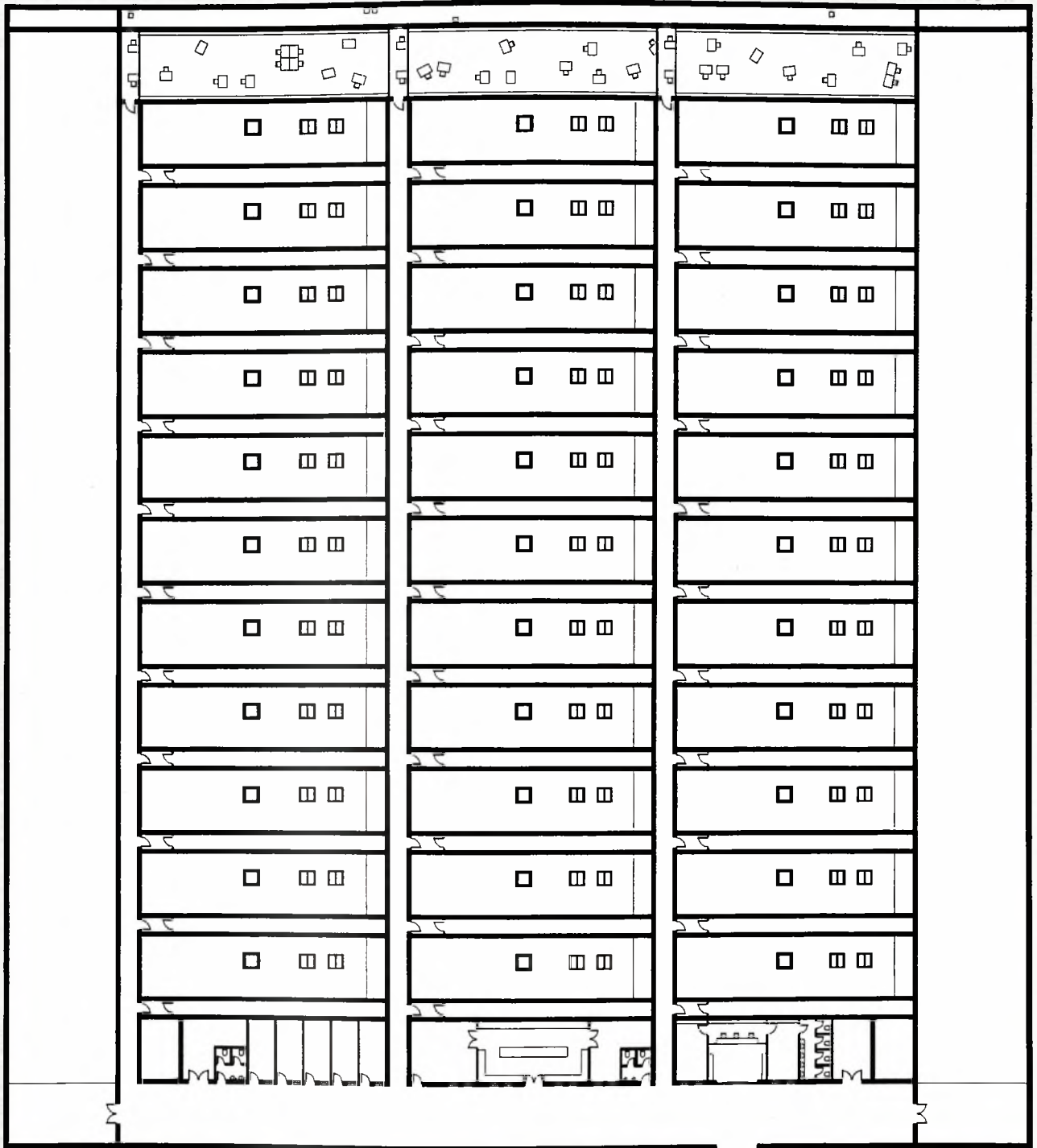

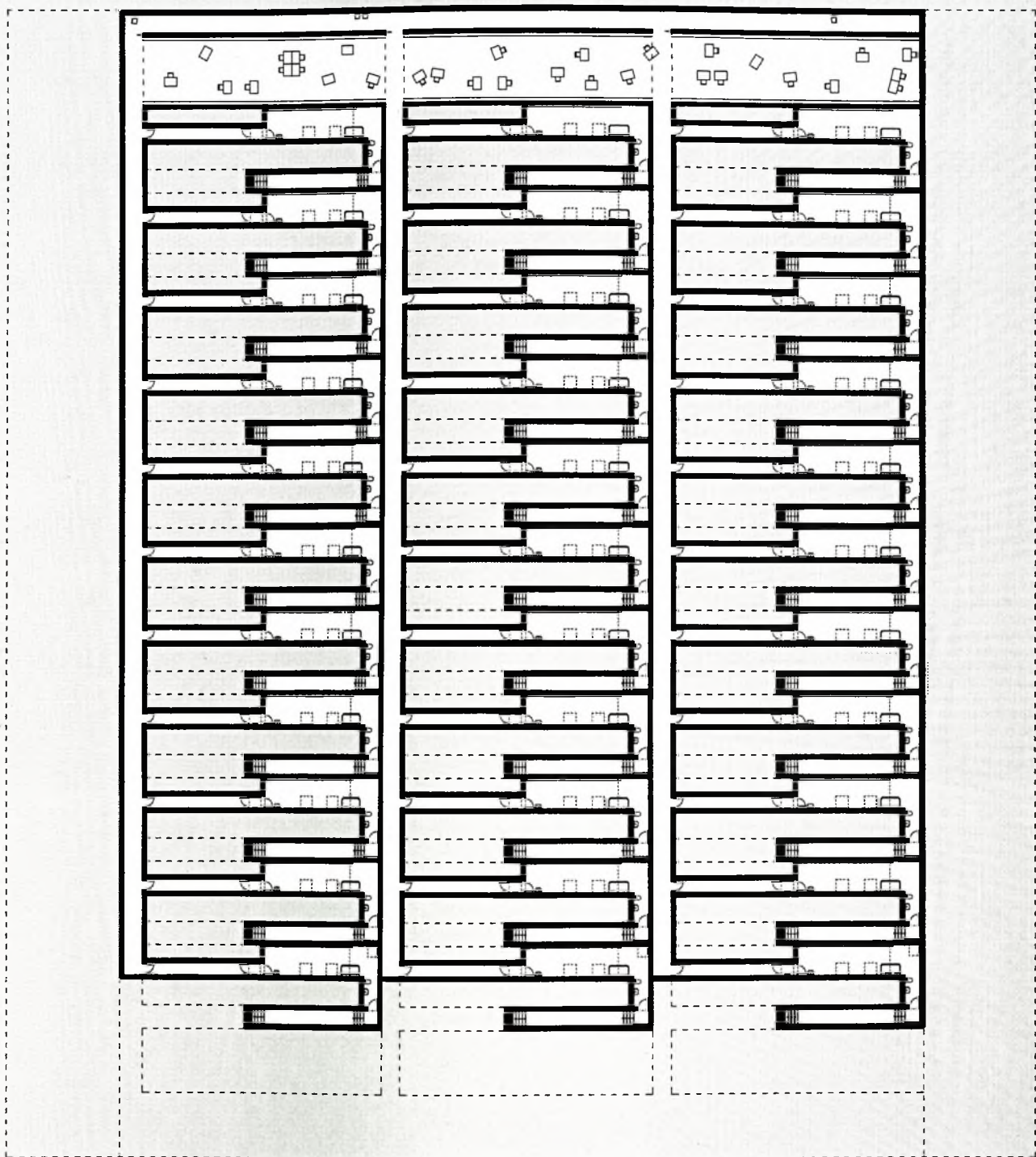
ΕΙΚΟΝΑ_2, δείγμα κατασκευασμένου περιβάλλοντος για συνθηκές sensory deprivation. Ειδική λεπτομέρεια, η δημιουργία ανοίγματος με διπλή πόρτα για τη μεταφορά φαγητού ή διαφόρων τεσι στο θάλαμο, χωρίς να διακόπεται η απομόνωση του εθελοντή [Zubek, Sensory deprivation: fifteen years of research]

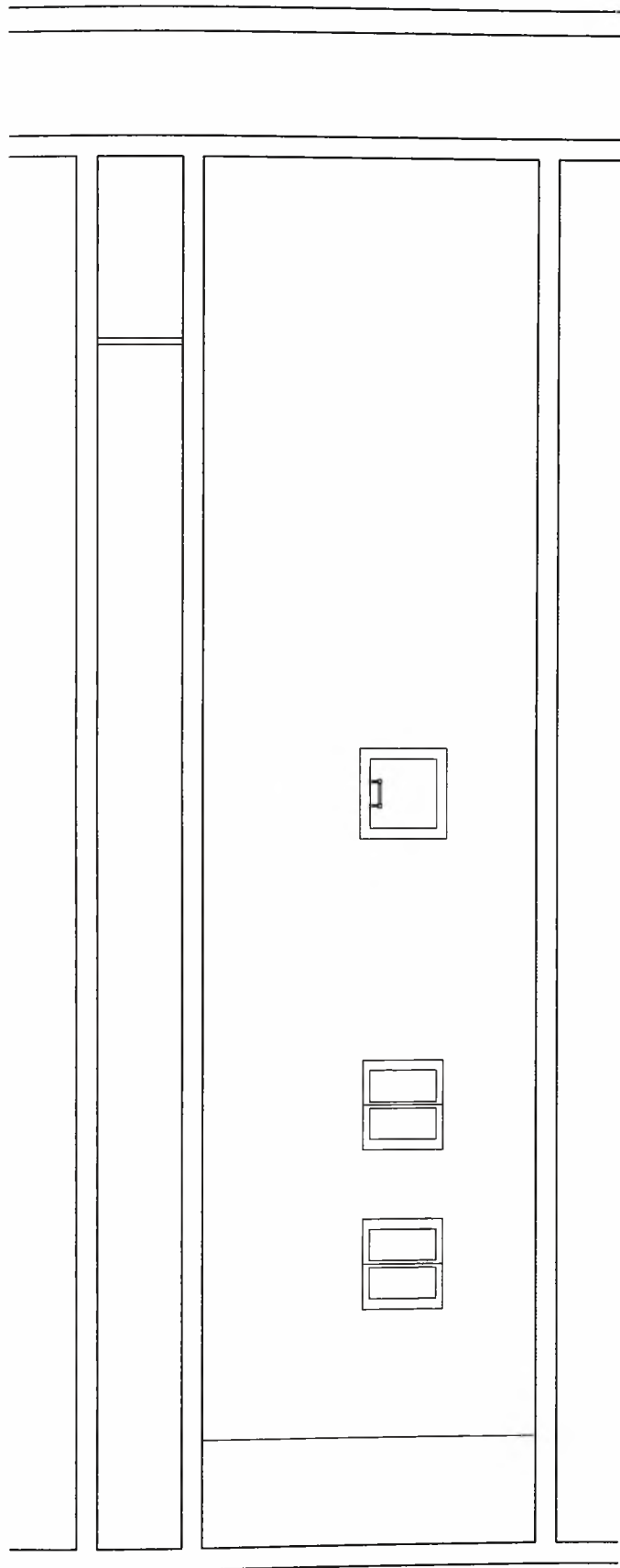

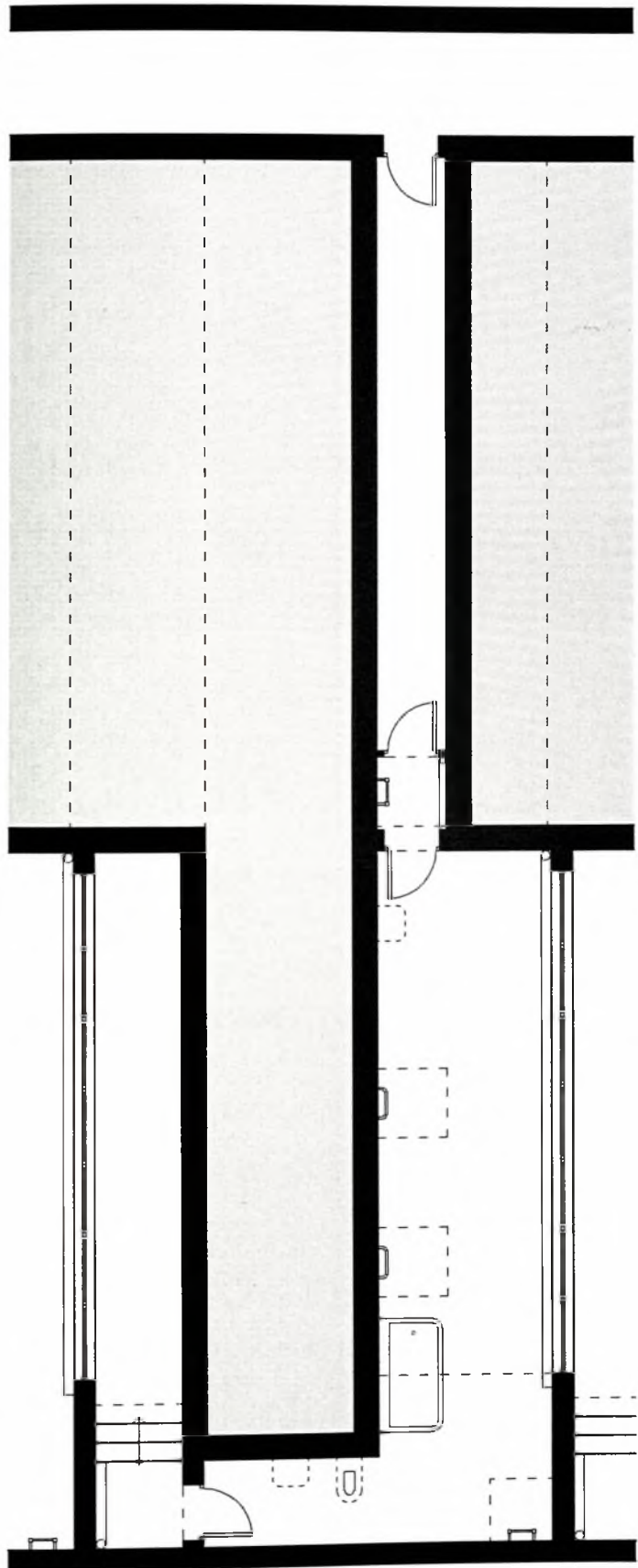
ΕΙΚΟΝΑ_3, το πρόγραμμα του McGill university [Zubek, Sensory deprivation: fifteen years of research]

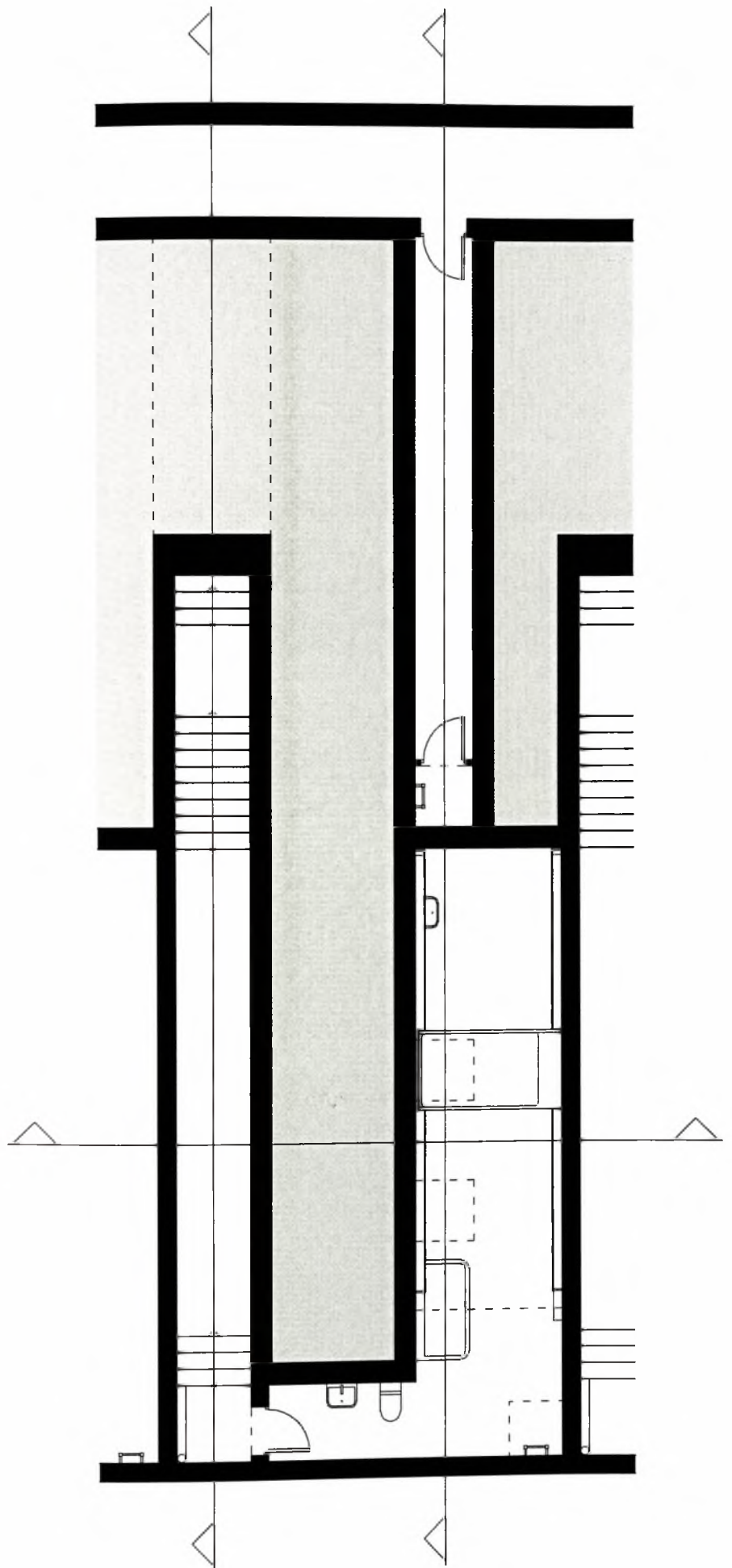

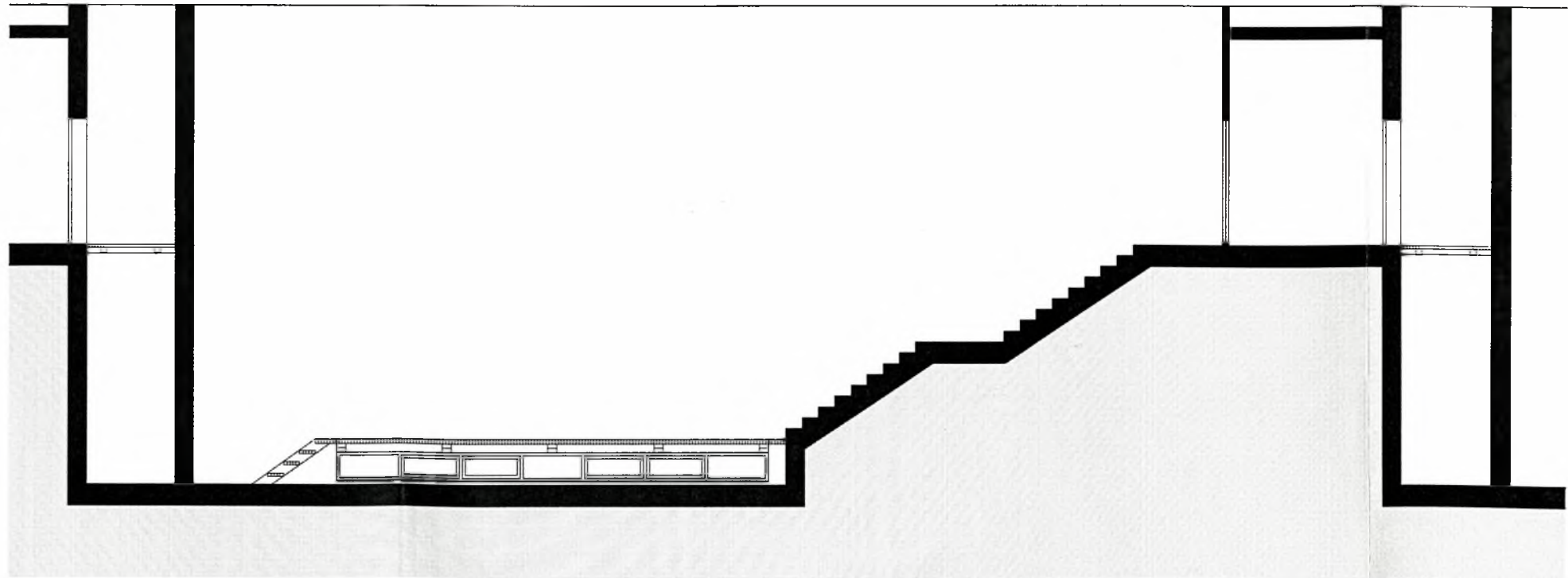
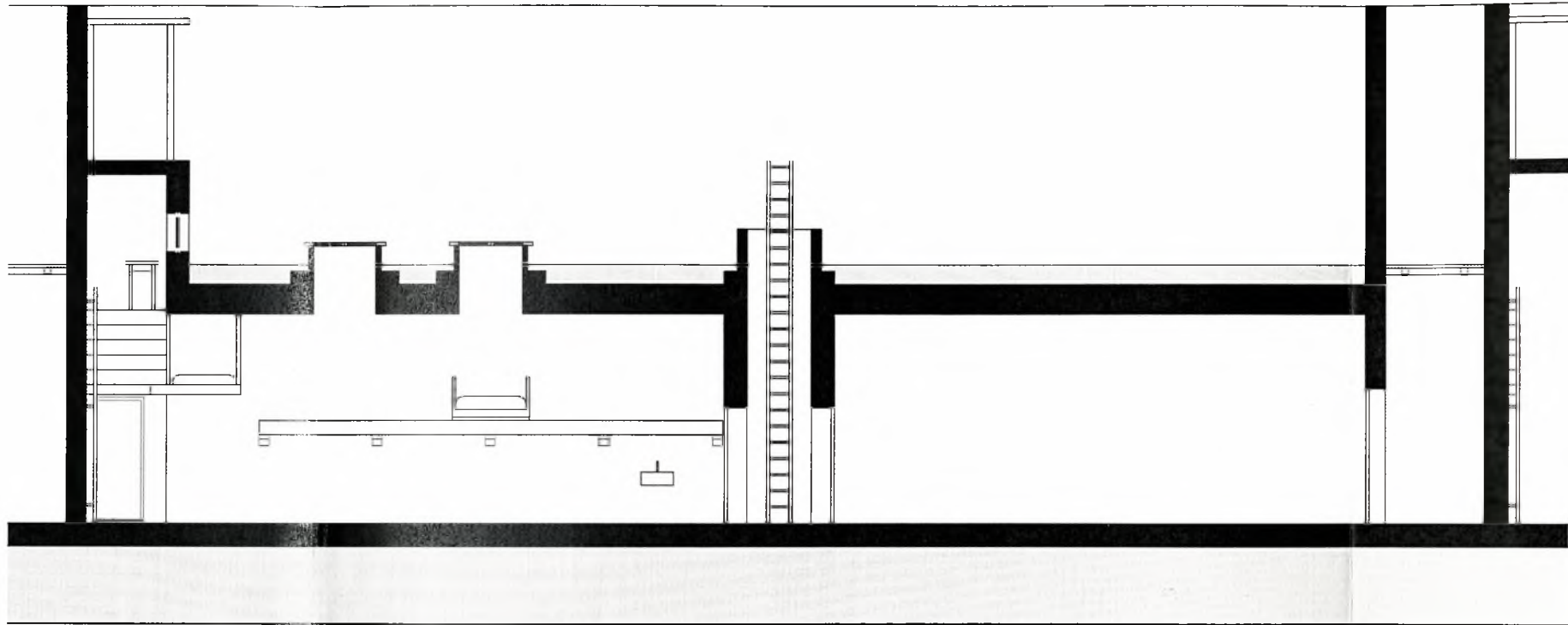
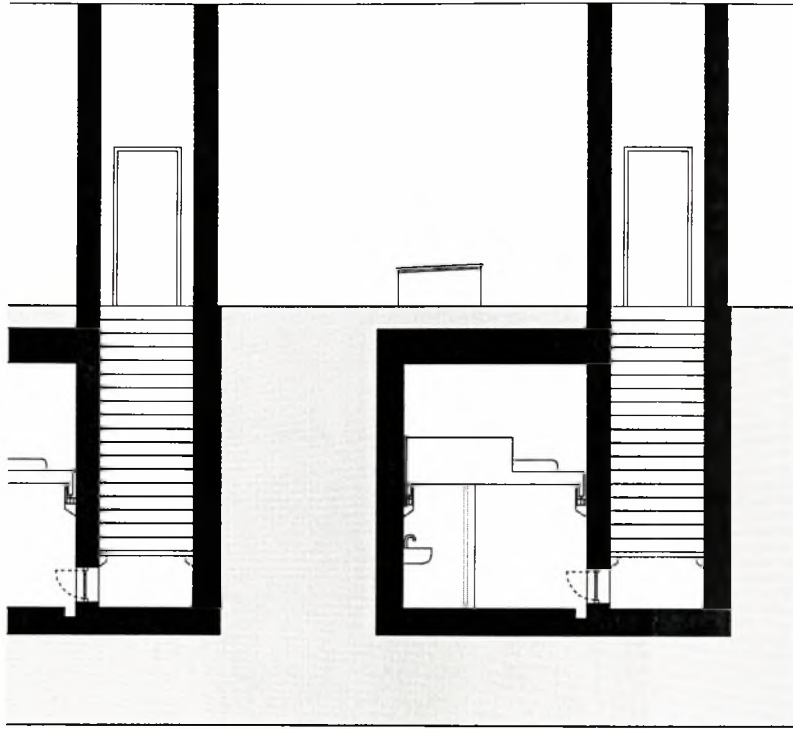

ΜΟΝΑΔΕΣ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ×33

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly

19/04/2024 02:01:02 EEST - 3.133.83.109

_ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ _

ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ ΣΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ «ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ Χ 33». ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΤΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΣΑΣ ΕΔΩ. ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΕΣΤΕ ΩΣ «ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ».

_ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ «ΕΝΤΥΠΟ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ» ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥ ΔΟΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ. ΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΑΥΤΟ ΔΗΛΩΝΕΙ:

/ ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ [ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΠΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ Η΄ ΑΛΛΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΓΓΡΑΦΟ].

/ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΣ [ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΩΣ «ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ»].

/ ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΥΧΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.

/ ΠΩΣ ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΠΑΙΤΟΥΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΕΧΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΓΙΑΤΡΟ Η΄ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ.

/ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΔΥΟ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΜΟΝΟ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΑΓΚΗΣ.

/ ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

/ ΠΩΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥ [ΑΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΕΙ ΟΤΙ Η ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΕΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ, ΔΙΑΚΟΠΤΕΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ].

/ Ο,ΤΙ ΑΛΛΟ ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ.

_ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΠΟΣΟ.

_ Η ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ [ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ] ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ 29 ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΝ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΜΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΑΔΑ.

_ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΑΦΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΕΙ [ΜΕ ΟΡΙΟ ΤΙΣ 29] ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. ΑΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ ΓΙΑ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΙ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ, ΤΟ ΛΙΓΟΤΕΡΟ 29 ΗΜΕΡΩΝ [ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΩΣ «ΚΕΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ»], ΟΠΟΥ ΘΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ.

_ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΙ ΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΑΡΧΙΚΑ ΔΗΛΩΣΕΙ ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΞΕΠΕΡΝΟΥΣΑΝ ΤΙΣ 29. ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΤΩΝ ΚΕΝΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΗΚΑΝ, ΓΙΑ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ.

_ ΑΝ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ, ΠΡΙΝ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, ΝΑ ΤΟ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΣΥΡΤΑΡΙΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ. ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΡΤΑΡΙ ΤΟΥ ΤΟ ΚΡΑΤΑ Ο ΙΔΙΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΠΙΣΩ ΤΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΤΟΥ.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΦΟΡΗΤΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΑΣΥΡΜΑΤΗΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΥΚΤΙΟ.

_ ΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΔΕΝ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

_ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΜΕ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ [ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ] Η΄ ΜΕΣΩ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ. Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

ΜΕ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ [ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ].

_ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑΣ ΚΛΗΣΗΣ, ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ ΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΑΝ ΘΑ ΤΗ ΔΕΧΘΕΙ. ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΕΙ ΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ.

_ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ ΕΝΔΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ [ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ] ΕΙΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΓΡΑΠΤΩΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΣΤΟ «ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ» [ΔΕΙΤΕ ΤΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ].

_ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ, ΠΡΙΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΟΙ ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΛΩΣΕΙ. Η ΠΟΡΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΚΛΕΙΔΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ. ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΜΟΝΑΔΑΣ ΚΛΕΙΔΩΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΑΝ ΚΑΙ ΟΠΟΤΕ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΕΙ.

Η ΜΟΝΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΣΕ ΧΩΡΟ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ [ΔΕΙΤΕ ΤΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ].

ΑΝ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΛΟΓΟ ΖΗΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ [ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ], ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΑΚΥΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ.

_ ΚΑΘΕ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΕΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΘΕΛΗΣΕΙ. ΟΜΩΣ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΕΝΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΑΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΝΩΡΙΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ, ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ ΣΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΠΟΥ ΑΠΕΜΕΝΑΝ.

_ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΣΟ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ ΠΟΥ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΟΙ, ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΗΜΕΙΑ, ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ [ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΩΣ «ΔΙΑΚΟΠΤΗΣ ΑΠΕΓΚΛΩΒΙΣΗΣ»] ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΜΕΝΟΙ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΩΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΚΟΛΟ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟ ΤΟΥΣ. ΟΤΑΝ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΑΝΕΒΑΣΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΠΕΓΚΛΩΒΙΣΗΣ, ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΞΕΚΛΕΙΔΩΝΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΙΘΑΝΑ ΚΛΕΙΔΩΜΕΝΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΤΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΠΟΡΤΑ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΑΥΤΗ. ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΑΤΟΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΕΙ ΑΝ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΠΟΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ.

ΓΙΑ ΟΠΟΙΟ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΠΕΓΚΛΩΒΙΣΗΣ, Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΣ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΙ ΠΛΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ.

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΑΝΕΒΑΣΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΠΕΓΚΛΩΒΙΣΗΣ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΙΚΑ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΕΙ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΞΕΛΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ [ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΑΚΥΡΩΘΕΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ], ΝΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙ ΑΜΕΣΩΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝΔΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΘΟΣ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤΗ, ΠΡΙΝ ΑΥΤΟΙ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ . ΑΝ Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΡΘΟΥΝ ΕΝΤΩΜΕΤΑΞΥ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ, ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΑΚΥΡΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΘΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ ΝΑ ΚΛΕΙΔΩΘΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΠΟΡΤΑ ΕΞΟΔΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ ΚΑΝΟΝΙΚΑ.

_ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ [ΠΥΡΚΑΓΙΑ, ΣΕΙΣΜΟΣ, ΚΛΠ] ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΘΑ ΞΕΚΛΕΙΔΩΣΟΥΝ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΕΝΩ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΗΧΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΜΕΓΑΦΩΝΑ. ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΑΧΩΡΗΤΕΣ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΜΕ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΦΩΝΑ.

ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΥ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΣΟ ΤΗΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΜΟΝΑΔΑΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ.

_ ΚΑΘΕ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΤΟΝ «ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ» Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΓΙΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ 12 ΩΡΕΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, ΑΝΑΒΕΙ ΕΝΑ ΠΡΑΣΙΝΟ ΦΩΣ [ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΑΜΠΕΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ 3 ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ] ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΝΑΜΜΕΝΟ ΕΩΣ ΟΤΟΥ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΑΝΕΒΑΣΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ. Ο ΔΙΑΚΟΠΤΗΣ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΣΗ, ΤΟ ΦΩΣ ΣΒΗΝΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΑΝΑΨΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 12 ΩΡΕΣ. ΑΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΟΥΝ 24 ΩΡΕΣ ΧΩΡΙΣ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΝΑ ΕΧΕΙ ΑΝΕΒΑΣΕΙ ΤΟΝ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ [ΔΗΛΑΔΗ 12 ΩΡΕΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΦΩΣ ΑΝΑΜΜΕΝΟ], ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΗΧΟΣ ΡΥΘΜΙΚΑ ΓΙΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΜΙΣΗΣ ΩΡΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΔΥΝΑΤΟΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΗΧΟΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ 5 ΛΕΠΤΩΝ. ΑΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΞΕΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΤΟΤΕ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ.

_ ΚΑΘΕ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ ΤΗΣ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΚΛΕΙΣΤΟ ΧΩΡΟ ΜΕ ΕΝΑ ΤΡΑΠΕΖΙ ΚΑΙ ΔΥΟ ΑΝΤΙΚΡΙΣΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΜΙΑ ΒΛΕΠΕΙ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΣΤΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΜΟΝΑΔΑΣ. ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΠΟΡΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, ΕΝΩ ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ.

ΟΤΑΝ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΕΙ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ ΕΝΔΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΓΡΑΦΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΧΑΡΤΙ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ, ΤΟ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ, ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΤΟΝ [ΚΙΤΡΙΝΟ] ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ [ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΜΕΣΩ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΝΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΠΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟ ΑΙΤΗΜΑ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ] ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΚΛΕΙΔΩΝΟΝΤΑΣ ΠΙΣΩ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ. ΕΝΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΕΙΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΓΡΑΠΤΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΖΗΤΗΣΕ ΕΙΤΕ ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΠΟΥ ΖΗΤΗΘΗΚΕ [ΒΙΒΛΙΑ, ΦΑΓΗΤΟ, ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ, ΚΛΠ]. ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΤΟΝ [ΚΙΤΡΙΝΟ] ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΚΑΙ ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΤΟΝ ΔΙΠΛΑΝΟ [ΜΠΛΕ]. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΠΙΣΩ ΤΟΥ. ΜΕΣΩ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝΑ ΜΠΛΕ ΦΩΣ ΑΝΑΒΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ [ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΑΜΠΕΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ 3 ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ] ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΝΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΕΙ ΠΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΘΕΙ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΕΙ.

[ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ, ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙ ΕΠΙΤΟΠΟΥ].

_ ΚΑΘΕ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΧΩΡΟ, ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΕΚΤΑΣΗ 5 Χ 20 ΜΕΤΡΩΝ [ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΩΣ «ΚΤΗΜΑ»] ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΟΠΩΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΩΝ ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ. Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ, ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΤΟΥ. ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ, ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ [ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥΣ] ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΙΔΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΜΕ ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ [ΠΟΤΙΣΜΑ, ΣΚΑΛΙΣΜΑ, ΡΑΝΤΙΣΜΑ, ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΚΑΡΠΩΝ], ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥΣ. Η ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ. ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ Η' ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ.

_ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΗΣΗ [ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΛΟΓΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΝΟΣ ΜΟΝΟ ΑΤΟΜΟΥ].

ΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ.

_ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΑΓΝΟΗΣΕΙ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ, ΜΕ ΟΡΑΤΑ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ, ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΕ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ.

_ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΕΡΩΤΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΕΙ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΗΚΑΝ [ΕΝΔΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Η΄ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ].

_ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΝΕΝΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΒΟΗΘΕΙΑΣ.

ΚΑΝΕΝΑ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΝΑ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΟ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ Η΄ ΑΝ Ο ΙΔΙΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΕΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΠΤΗ ΑΠΕΓΚΛΩΒΙΣΗΣ.

_ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΤΕ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΔΑ [Η ΜΟΝΑΔΑ ΠΑΡΕΧΕΙ ΨΥΓΕΙΟ, ΜΙΚΡΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΣΚΕΥΗ], ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ.

_ ΟΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΦΑΓΗΤΩΝ [ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΑΝΑΛΟΓΟ ΕΝΤΥΠΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΝΑΔΑ] ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΛΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ, ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ Η ΑΚΡΙΒΗΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΦΑΓΗΤΟΥ ΠΟΥ

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΧΩΡΗΤΕΣ. ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΕΣ.

_ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, ΟΣΟ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ [ΑΝΑΛΟΓΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ]

_ Η ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ, ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ ΠΑΡΑΠΑΝΩ. Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΧΑΡΤΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙ ΣΕ ΑΥΤΗ [Ο ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΕΝΤΥΠΟ].

_ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΟΠΛΙΣΕΙ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΤΟΥ ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ [ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ] ΕΙΤΕ ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ Ο ΙΔΙΟΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥ, Ο,ΤΙ ΘΕΩΡΕΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ, ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΟΠΟΤΕ ΤΟ ΘΕΛΗΣΕΙ, ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΛΙΣΤΑ ΜΕ ΤΑ ΕΠΙΘΥΜΗΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ [ΕΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟ] ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΜΕ ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΤΡΟΠΟ. ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ.

Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΕΙ ΑΝ ΘΕΩΡΗΣΕΙ ΠΩΣ ΚΑΠΟΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ.

_ ΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, Η ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΑΥΤΑ, ΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ [ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ].

_ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΘΕΩΡΕΙ ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΥ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ.

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΕΧΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΠΕΤΣΕΤΕΣ ΚΑΙ ΣΕΝΤΟΝΙΑ, ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙ ΔΙΚΑ ΤΟΥ, ΜΕ ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ.

_ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ ΧΩΡΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ. Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΠΩΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΑΥΤΟ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ

ΑΛΛΟΥΣ ΑΝΑΧΩΡΗΤΕΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΝΑ ΠΑΡΕΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΟΝΙΜΑ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΝΟΧΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ ΑΝΑΧΩΡΗΤΕΣ. ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΕΠΙΠΛΗΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ.

_ ΑΝ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΕΣΗ/ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΚΑΠΟΙΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΤΥΧΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΑ ΑΤΟΜΑ [ΑΝΑΧΩΡΗΤΕΣ Ή ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ] ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΧΩΡΟ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ, ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΤΟΥ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΟΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΣΟ ΕΠΙΘΥΜΕΙ.

Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΟΙΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ΒΙΒΛΙΑ ΑΝΑΖΗΤΑ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΥΤΩΝ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ ΜΕ ΤΡΟΠΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ Η' ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΜΕ ΤΟΝ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ.

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΑΝΑΖΗΤΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΕΥΡΕΣΗΣ ΤΟΥΣ, ΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΙ ΑΠΟ ΠΡΙΝ.

_ ΚΑΘΕ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΕ ΑΥΤΗ. ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΑΥΤΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ, ΕΙΤΕ ΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΠΙΘΥΜΕΙ, ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ.

_ ΚΑΘΕ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ.

_ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ, Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΟΣΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΛΑΒΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ.

_ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΕΦΟΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΙΘΑΝΩΣ ΠΕΡΙΣΣΕΨΕΙ, ΕΙΤΕ ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΙΕΘΕΤΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ.

_ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΜΕΙΝΕΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΝΑ ΕΛΕΓΧΘΕΙ ΑΠΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΕ.

ΟΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ [ΖΗΜΙΕΣ, ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ, ΚΛΠ] Η' ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ, ΕΙΝΑΙ ΕΙΤΕ ΚΑΠΟΙΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΕΙΤΕ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ «ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ Χ 33».

_ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ «ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ Χ 33», ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ ΠΩΣ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΑΔΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ [ΚΑΜΕΡΕΣ, ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ, ΚΛΠ.]

ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ Ο ΑΝΑΧΩΡΗΤΗΣ ΕΠΙΛΕΞΕΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ, ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΟΣΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑΡΚΕΙ ΑΥΤΗ Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ.

_ ΓΙΑ ΟΠΟΙΑ ΑΠΟΡΙΑ ΣΑΣ ΜΗ ΔΙΣΤΑΣΕΤΕ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΑΣ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ Η' ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΣΑΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΗΚΑΝ.

«ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ Χ 33»

Το «ΜΟΝΑΔΕΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ Χ 33» είναι μία πρόταση απομάκρυνσης από το οικείο καθημερινό περιβάλλον και εκούσιας απομόνωσης, για μικρό χρονικό διάστημα, με τη δυνατότητα επανάληψης.

Η ονομασία είναι βασισμένη στην αρχή του αναχωρητισμού, με μία ευρύτερη έννοια, αποδεσμευμένη από τον θρησκευτικό χαρακτήρα που της αποδίδεται σήμερα. Το πρόγραμμα στηρίζεται στην «αναχώρηση» του ατόμου από το «έξω», με ό,τι αυτό αντιπροσωπεύει για τον καθένα, και χωρίς καμία αναφορά σε θρησκευτικές πεποιθήσεις και επιλογές.

Η πρόταση περιλαμβάνει τη μελέτη ενός συγκροτήματος «αναχώρησης» και ποιο συγκεκριμένα τον σχεδιασμό:

_ 33 μονάδων [«μονάδες αναχώρησης»], κατάλληλα διαμορφωμένων έτσι ώστε να καλύπτουν τις απαραίτητες ανάγκες μιας διαμονής, και να παρέχουν την πλήρη απομόνωση του κάθε επισκέπτη [«αναχωρητή»] από τους γύρω του, διατηρώντας και τη δυνατότητα κάποιου βαθμού επικοινωνίας όποτε αυτός το κρίνει απαραίτητο.

_ των κοινόχρηστων χώρων που τις πλασιώνουν, όπου, εκτός των άλλων, τοποθετείται μία βιβλιοθήκη, καθώς και δύο καλλιεργήσιμες εκτάσεις, που χρησιμοποιούνται για την προμήθεια υλικών, για τις ανάγκες του συγκροτήματος.

_ ενός κανονισμού λειτουργίας, απαραίτητου για την οργάνωση υποχρεώσεων και δικαιωμάτων των αναχωρητών, και την ενίσχυση του απομονωτικού χαρακτήρα των μονάδων.

"RETREAT UNITS X 33"

"RETREAT UNITS X 33" is a proposal that suggests a removal from the familiar daily environment and a voluntary isolation for a short time, with the possibility of recurrence.

The name is based on the principle of anchoritism, with a broader sense, detached from the religious character that has been given in our days. The program is based on the "retreat" of the person from the "outside", with whatever that means for someone, without any reference to religious beliefs and choices.

The proposal includes the study of a cluster of "retreat" and more specific the design of:

_ 33 units ["retreat units"], properly modulated to satisfy the essential needs of a residence, and provide complete privacy of each inhabitant ["anchorite"] from those around him, keeping the possibility of communication when he deems it necessary.

_ communal spaces of the cluster, where, among other things, is placed a library, and also two croplands, which are used to supply food products to cover the needs of the cluster.

_ a regulation of operation, necessary for the organization of obligations and rights for the anachorites, and strengthen the quarantine status of the units.

3/1/14

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τηλ.: ~~24210 71700 61~~

24210-06300/2

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000109645

